

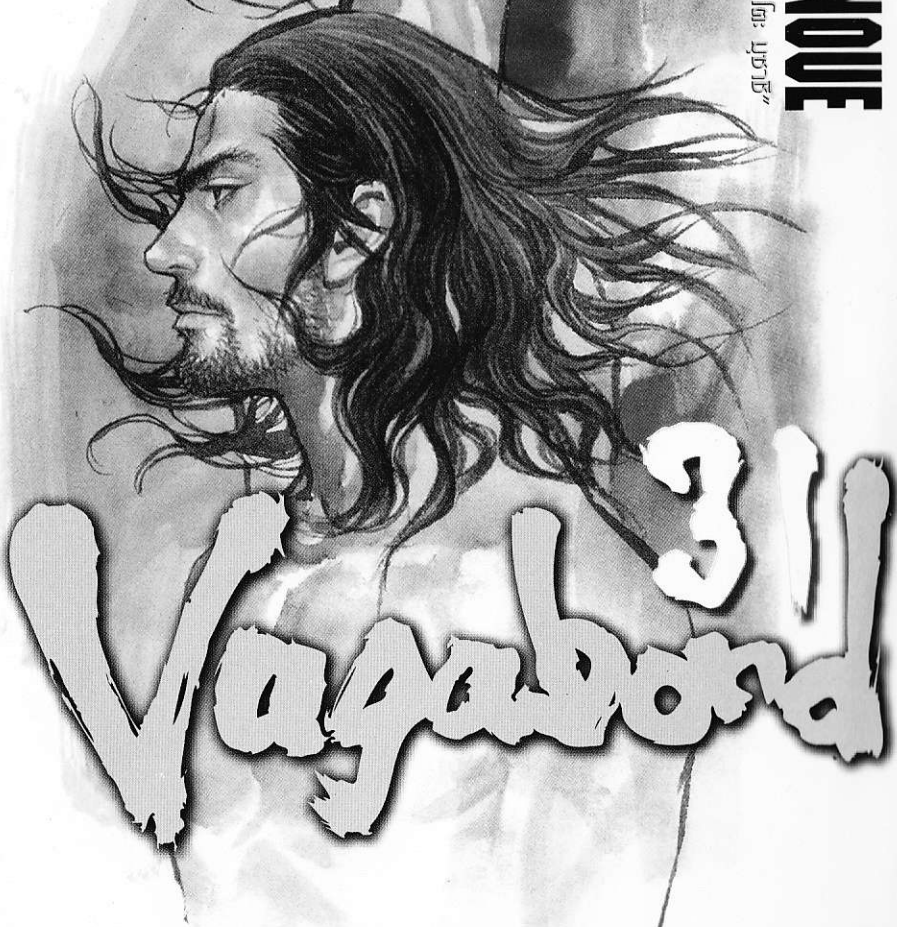
NED COMICS

ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก I.T. PLANNING INC.

TAKEHIKO INOUE

รวมภาพประวัติศาสตร์เรื่อง "อาซาโนะ นชารุ"
โดย เท็ต โยชิทากะ

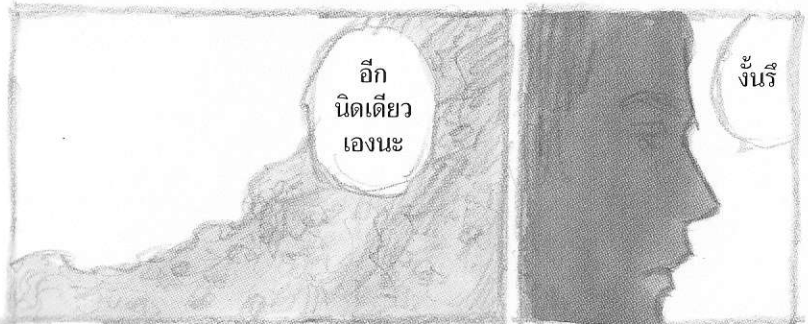
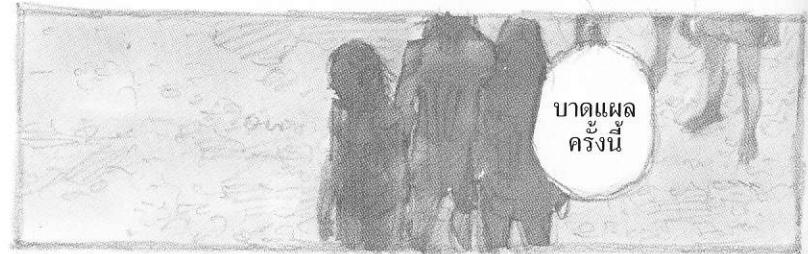

Vagabond

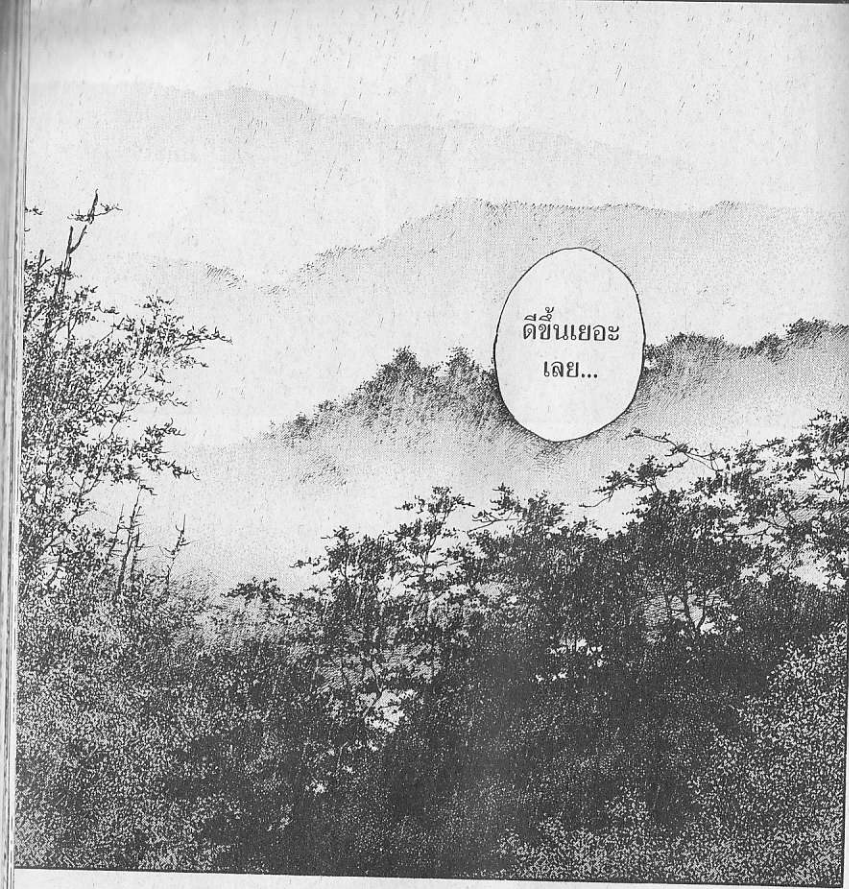
ตอนที่ 270 คนพิเรน

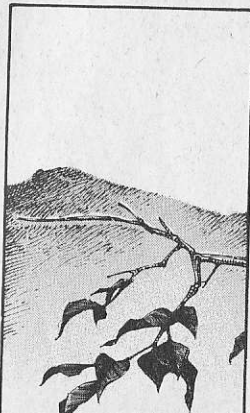
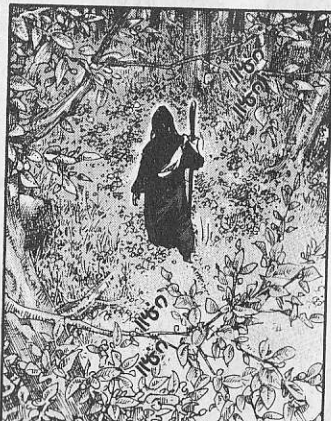

ดีขึ้นเยอะ
เลย...

.....

เปลอหลับ
จนได้
เดินทางด้วยขา
แบบนี้
เหนื่อยหนัก
เป็นสามเท่า

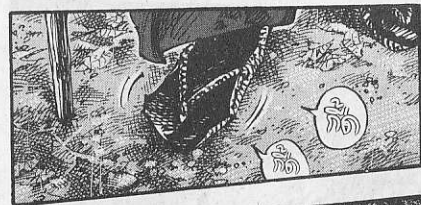

ฝน

โอ้
จะไปแล้ววี
หนทางไปสู่
สำนักยางจูนั้น
เป็นหน้าผา
และหุบเหว
ระวังด้วยละ

ขอบคุณ
ท่านมาก

ทึด
ทึด

.....

ทึด
ทึด
ทึด

เจ้าคงจะ
กลายเป็น
เป้าหมาย
ของคนที่
อยาก
มีชื่อเสียง

1150

แถมยิ่งกว่า
ชาวบ้าน
ไร่มืออะอีก
....!!

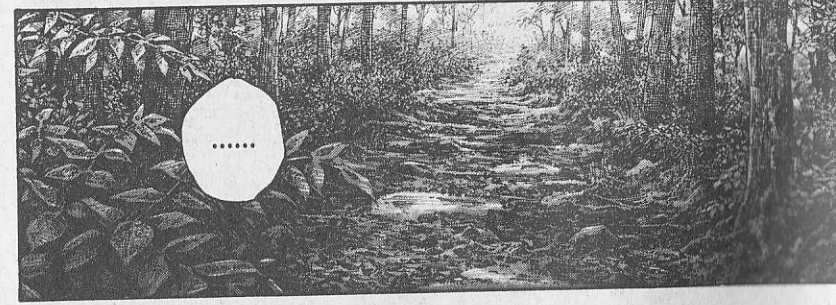
แต่
ซาเป่แบบนี้
ตอนนี้

.....

เฮ้ย
มืออะไรที่ว่านา

.....

ถึงพิการยังง
มุซาซึก็คือ
มุซาซึ

สมแล้ว
ที่เป็น
ยอดฝีมือ

1151

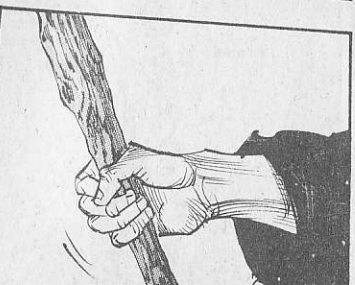
น่าเบื่อ
จริงๆ

พอหมดทางสี่
ก็พูดพล่าม
อยู่นั่นแหละ

ฮ๊ะ
!!

ข้าบอก
แล้วนะว่า
อย่าชักดาบ

.....

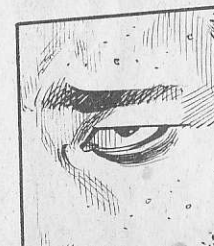

อย่าชักดาบ
นะ

คราวนี้
ถึงตาพวกข้า
ได้สร้างชื่อ
กันบ้างละ
!!

แกเองก็สร้างชื่อ
ด้วยวิธีนี้มาแล้ว
นี่นา!!

เจ้า
จับดาบไป
เพื่ออะไร
?

ดาบมี
ความหมาย
อย่างไร
รี?

ไม่ใช่
นักรบ
สักหน่อย

ฮ๊ะ
ต้องไป
ฟัง

พอเอา
ได้

เจ้าจับดาบ
ทำไม?

ข้าวางมือ
แล้ว

วางมือ
จากวงจร
รบบราฆ่าฟัน

!?

.....
!?

พวกเจ้า
จะเข้ามา?

ใน
วงกลมนี้

เอาละ

ข้าจะ
ไม่ออกไป
จากวงกลม
นี้

จงไปซะ

ฮา
แบบนี้

ข้าไม่ตาม
พวกเจ้าไป
หรอก

พูดอะไร
ของมัน
...

หรือว่า

มาตาฮาชิ
เอีย...

แค่ก
แค่ก

เฮีย

อ้าว
ไม่ได้ใจ
หรือกระ
?

กลับ
หมู่บ้านงันริ
!?

เจ้าพูด
แบบนี้แล้ว
นี่ว่า
ข้าจะดีใจรีไร
มาตาฮาชิ!!

แค่ก

เฮีย
!?

สักวันหนึ่ง
ก็จะต้องมีคน
เทิดทูนบูชา
มันอีก!

เชื่อลิ
...

เจ้าคนแล้ว
มันก็ยัง
ลอยนวลอยู่
!!

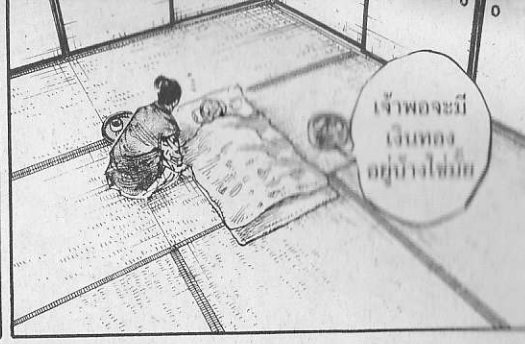

ข้านะ
ไม่มีอะไรเหลือ
แล้ว

.....

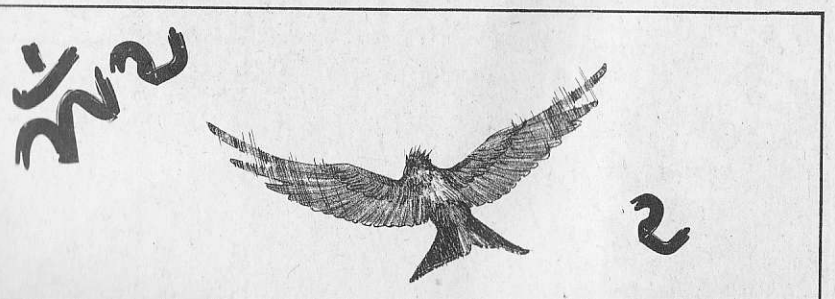
เจ้าพองจะมี
เงินทอง
อยู่บ้างไหม

ใน
การเดินทาง
อันแสน
ยาวไกล
...

ข้าก็คิดแต่
จะแก้แค้น
เท่านั้น
ถึงได้อยู่รอด
มาได้

นับแต่
จากกับ
ลูกชาย

ข้า
อยากกลับไป
หมู่บ้าน
มียาโมโตะ

ท่านแม่
...!!

ข้าเหนื่อย
มาก...

~~~~~

...
บอกแล้ว
ใช้มัยว่า
จงไปซะ
...

รณเข้ามา
หาเรื่อง
แท้ๆ

Vagabond

ข้า
ไม่ยอมก้มหัว
ให้ใครง่าย ๆ
หรอก...

ตอนที่ 271 โศกนาถ

ถ้าพวกเจ้า
ล่าถอยไป
ข้าก็จะ
ไม่ตาม

แต่ถ้า
ก้าวเข้ามา
ข้าก็ฟัน

หือ

หากยังคิดอย่างกราย
เข้ามาในวงกลมนี้
ก็อย่าคิดว่า
ข้าจะยอมก้มหัว
ให้ใครฟันง่าย ๆ

ข้าจะต่อสู้
กับตัวเอง

ไม่คิดจะ
ไล่ล่าศัตรู

กระนั้น

ชัก

ชัก

ชัก

ข้าจะ
ไม่ก้าวออกไป
จากตรงนี้

!?

หือ
?

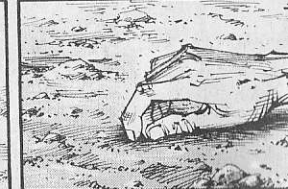
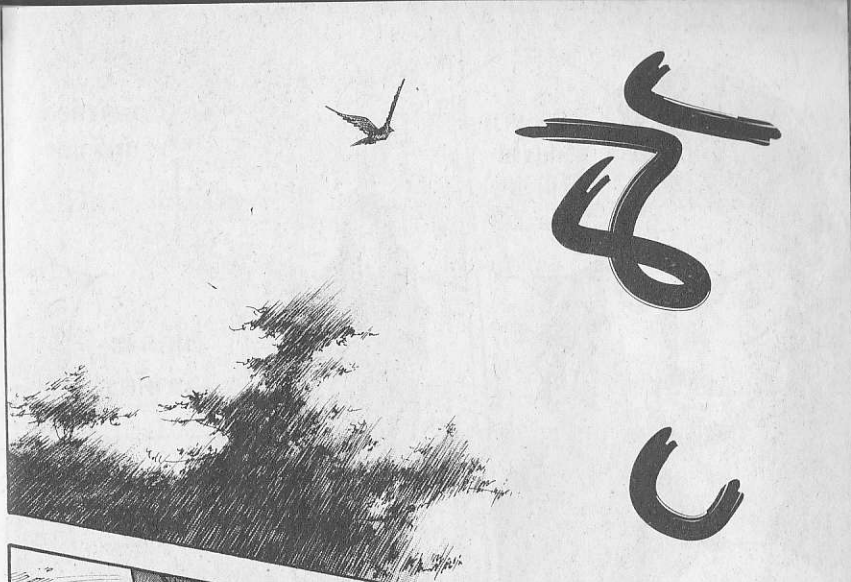
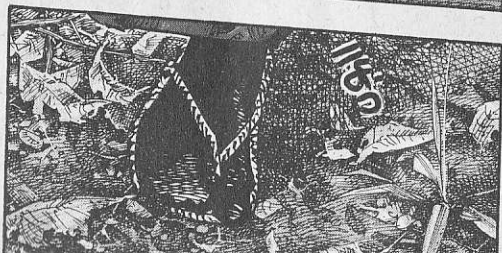
ฮึบ

ข้าจะไม่ก้าว
ออกจากวงกลม
เด็ดขาด

แต่ใช้
ความกระตือรือร้น
หรือ
ของคนที่ถูกกล้า
เข้ามา

ตัดไฟเสียแต่
ต้นลม

ว่ากันตาม
หลักการแล้ว
มันก็
จริงอยู่

แต่เห็น้อย
อีกแล้ว
สิเรา

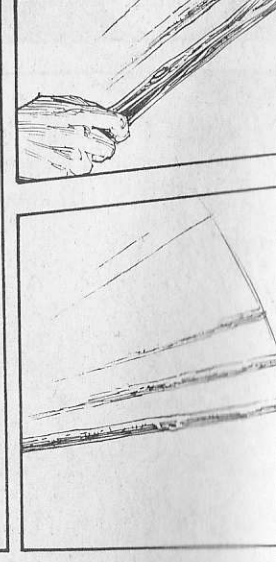
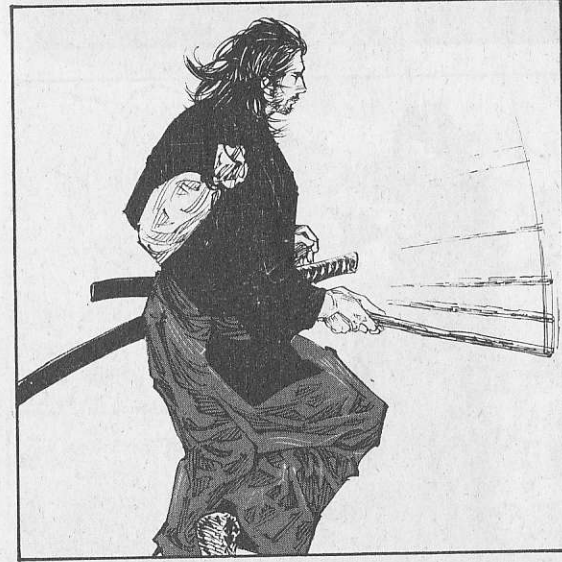

มุซาชิ
ปากเจ้าก็บอกว่า
อย่าลูล้ำเข้ามา
ในวงกลม

“วางมือ
จากวงจรรบราฆ่าฟัน
แล้ว”

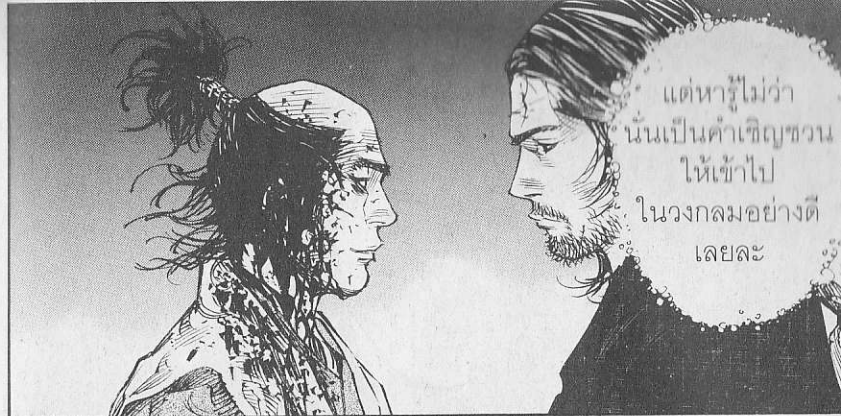
เป็น
ความจริง
รี?

วาน
วาน

กลับยังดำดิ่ง
เข้าไป
ในความมืด...
แจกเช่นตอนที่
สู้รบกับพวกข้า?

แต่หาว่าไม่ว่า
นั่นเป็นคำเชิญชวน
ให้เข้าไป
ในวงกลมอย่างดี
เลยละ

๖๖
๖๖

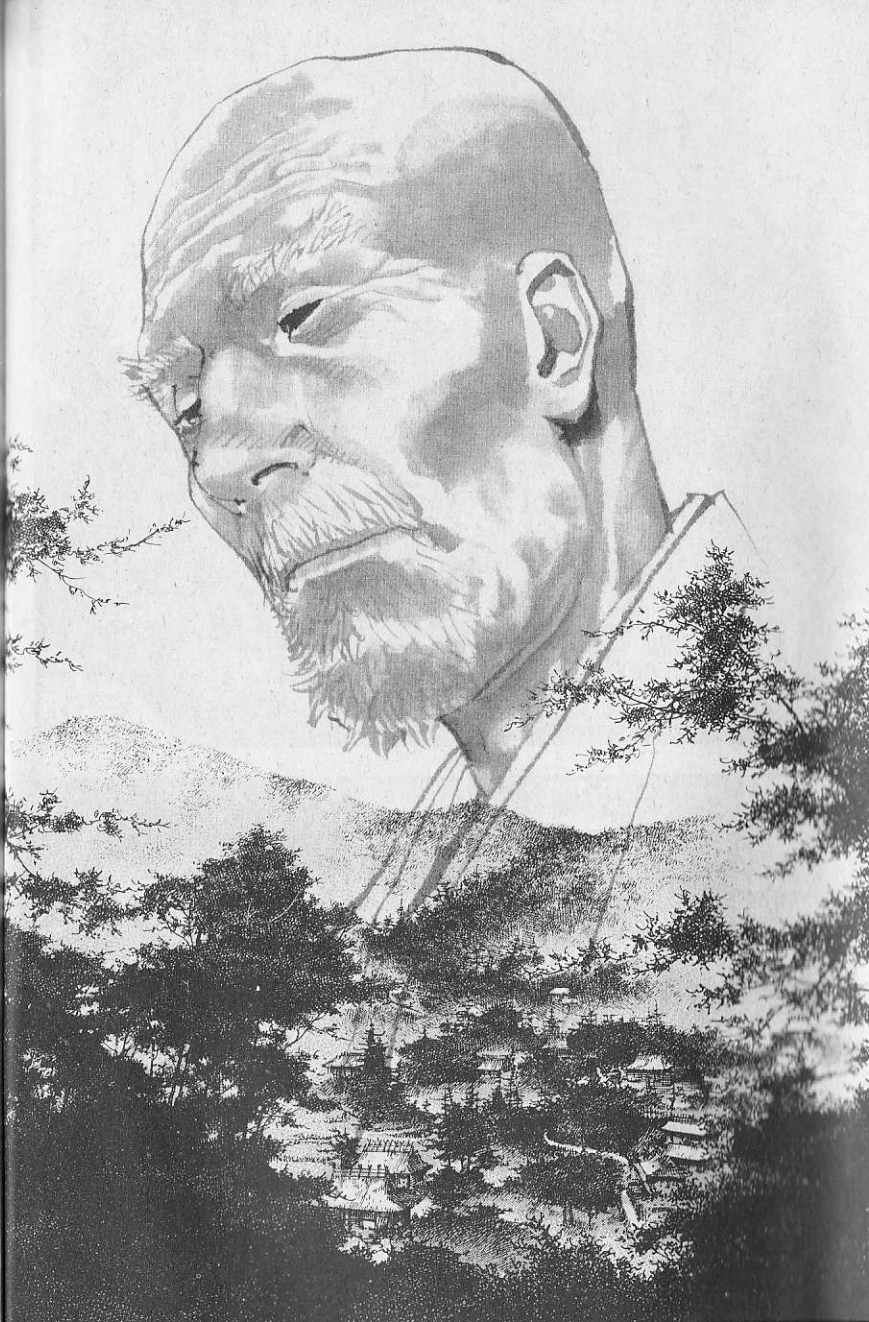
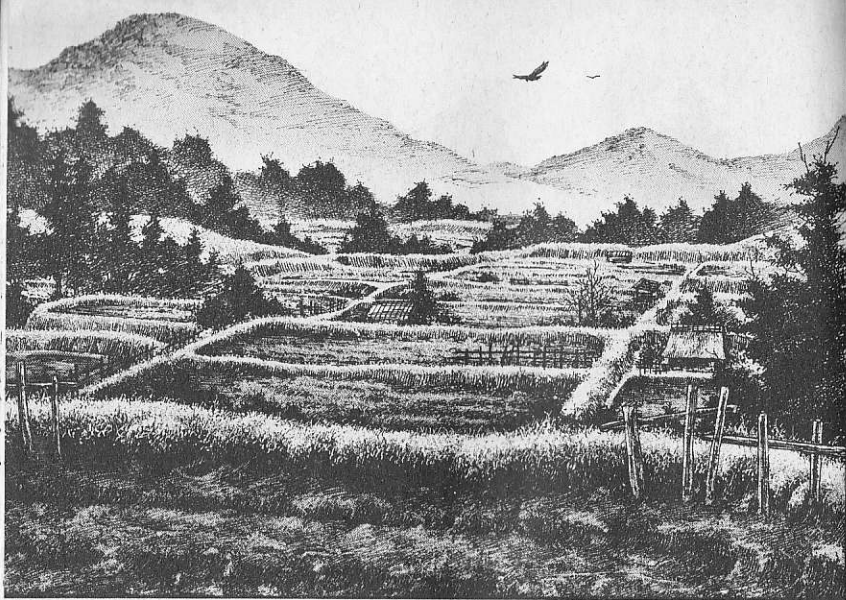
เจ้า
กำลังจะไป
ที่ไหนกันแน่
มุซาซึ?

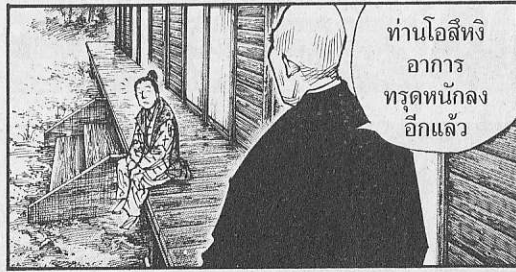
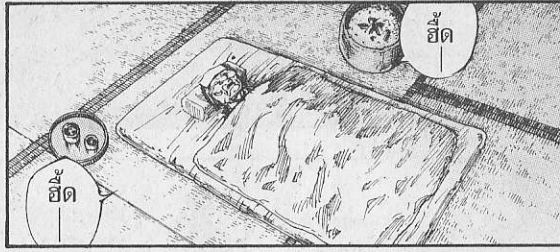
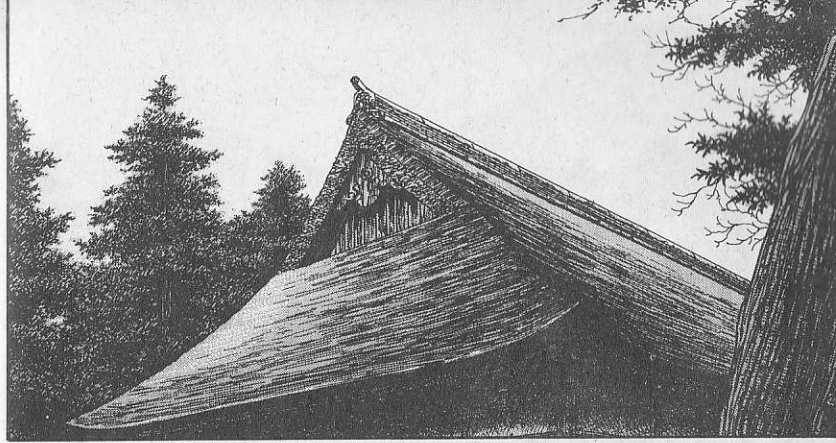
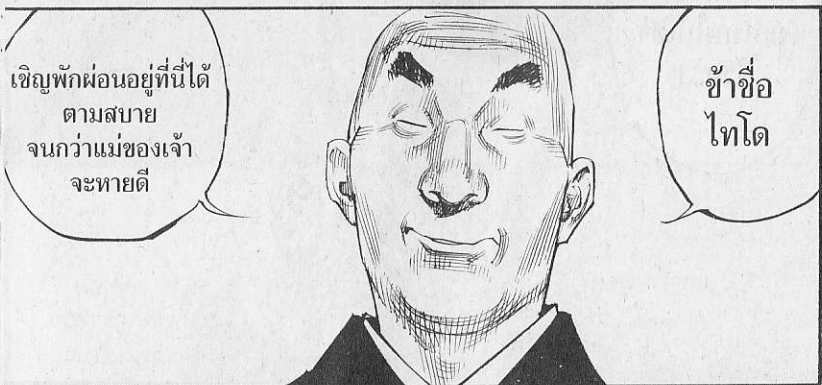

เจ้ากำลัง
เดินไปหา
แสงสว่าง
แน่รี

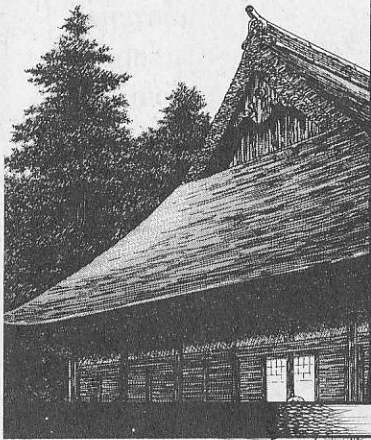
หรือ
ว่า

แต่เที่ยว
โกหกเขาไปทั่ว
อย่างนั้นรี?

เพื่อหา
หลักฐานให้กับ
ชีวิต...

ออกเดินทาง
ไปฝึก
วิชาดาบ

อะ...
...

ลูกชายท่าน
ไปทำเรื่องอะไร
ที่โทนมาริ?

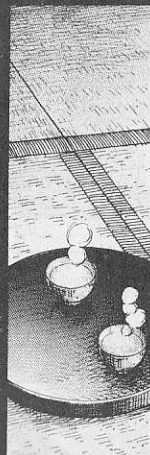
ไดโปรตเมตตา
ยกโทษให้เขา
ด้วย...!!

ไดโปรตเมตตา
ลูกชายตัวดีของข้า
ด้วยเกิด
ชีวิตนี้เขาโกหก
มาตลอด...

เขาได้รับ
ใบอนุญาต
แล้ว

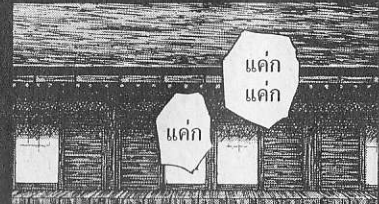
ได้แจ้งเกิด
ในวงการ

ว่าไงนะ
!?

ข้าไม่ได้
พูดหยิ่งจน
สักหน่อย

ก็...
เมื่อกี้...

แค่
แค่
แค่
แค่

ไดโปรต
คุ้มครองเขา
ด้วย

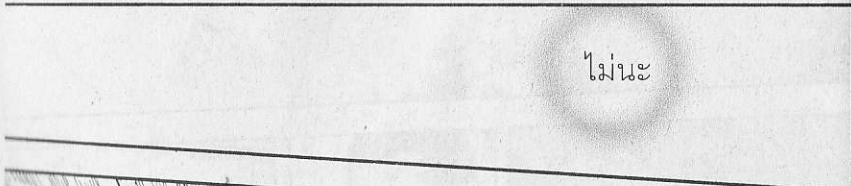
น่าอาย
เหลือเกิน

นะ

ตอนนี้
แหละ

หนีไปเลย
ดีมัยนะ

ไม่นะ

รู้สึก
เป็นยังไงบ้าง
ท่านโอสึทง?

.....

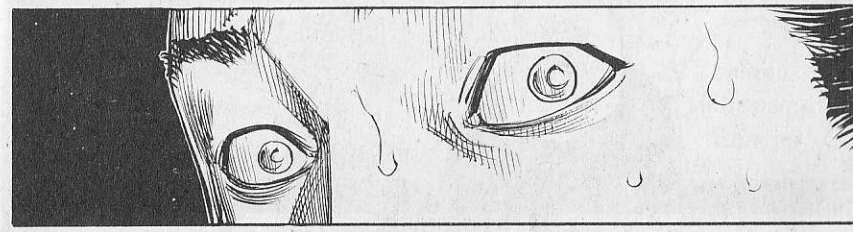
หรือเป็น
เพราะตอนนี้
ท่านแม่
อ่อนแอ
มากแล้ว

เป็นไปไม่ได้
ที่คนอย่างแม่ข้า
จะยอมปริปาก
เล่าเรื่อง
น่าอาย
ให้คนอื่นฟัง

โกหก
แม่กระทั่ง
แม่ของ
ตัวเอง...

จริงๆ
เลย

คือว่า
...

คะ

จริง
รีเปล่า
?

ถึงขนาด
ปลอมชื่อ
เซียวริ

แม่เจ้า
เค้ารูหมดแล้ว
ละ

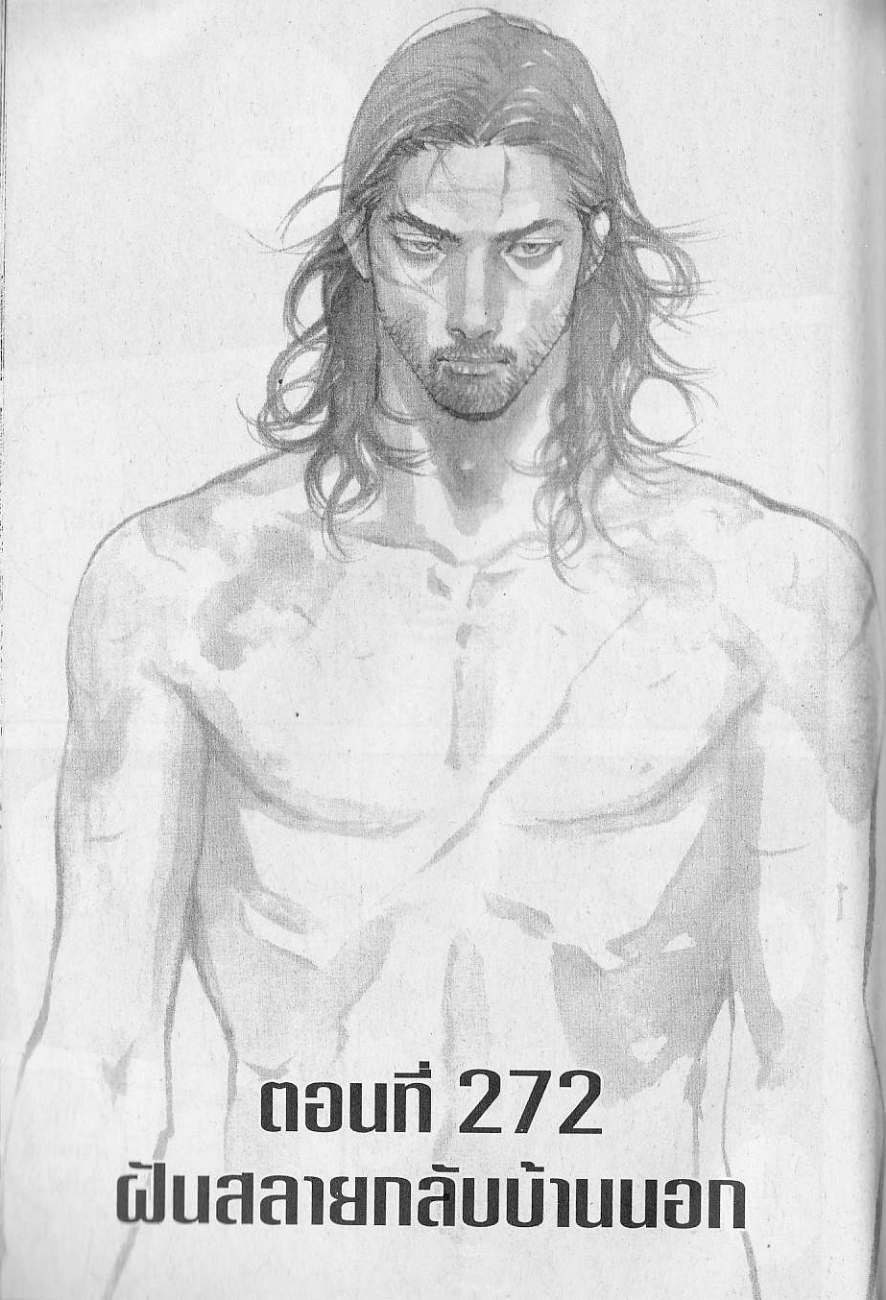

Vagabond

ตอนที่ 272
ฝันสลายกลับบ้านนอก

กะทันหัน
เกินไปแล้ว

!!
เมื่อก็ยังมี
เสียงแจ้ว ๆ
อยู่เลย...

เฮีย
!

แก
อย่าโกหกนะ
ไอ้หมอบ้านนอก
!!

นี่
มาตาฮาชิ
!

.....

กะ
...

ถ้าผ่านคืนนี้
ไปได้
ก็รอด

?

...
เอ๊ะ?

...
อา
?

ท่านคงเป็น
คนที่เข้มแข็ง
มากที่สุดทีเดียว
...

ดูทำ
จะไม่สบาย
มานาน
แล้ว

คงจะ
ฝืนสังขาร
มานาน
เต็มที

เดี๋ยวนะ

อะไรกัน
...

นี่
?

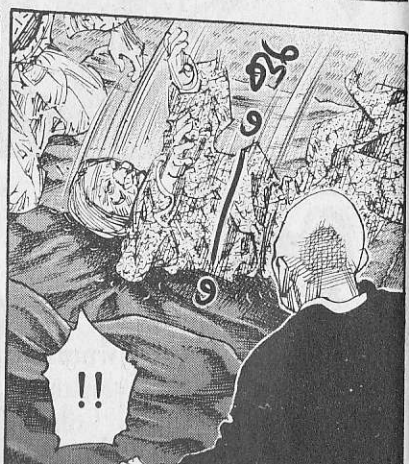
ท่านโอสึหวัง
ทำใจดี ๆ ไว้
นะ!

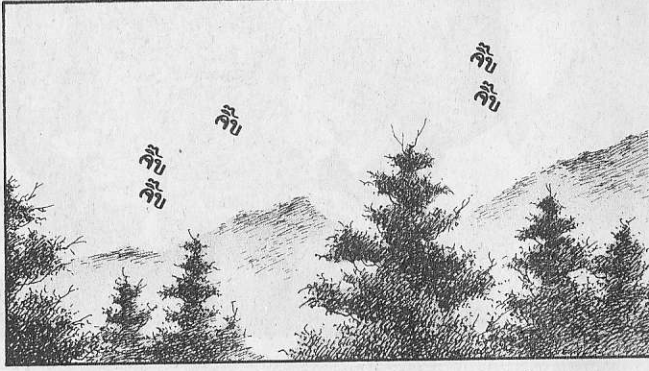
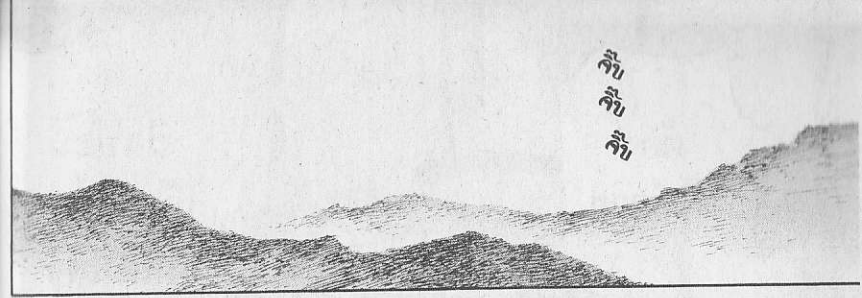
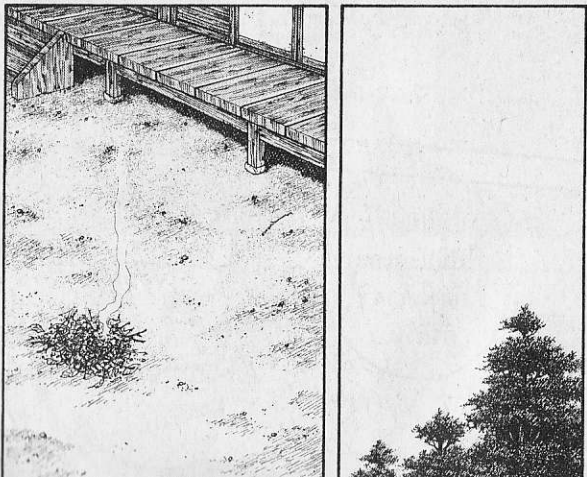
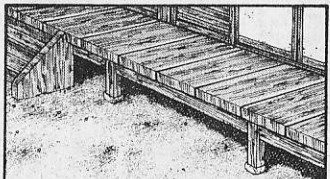
อุตส่าห์
ได้พบหน้า
ลูกชายแล้ว!

ถ้า
ผ่านคืนนี้
ไปได้...

เอ๊ะ
?

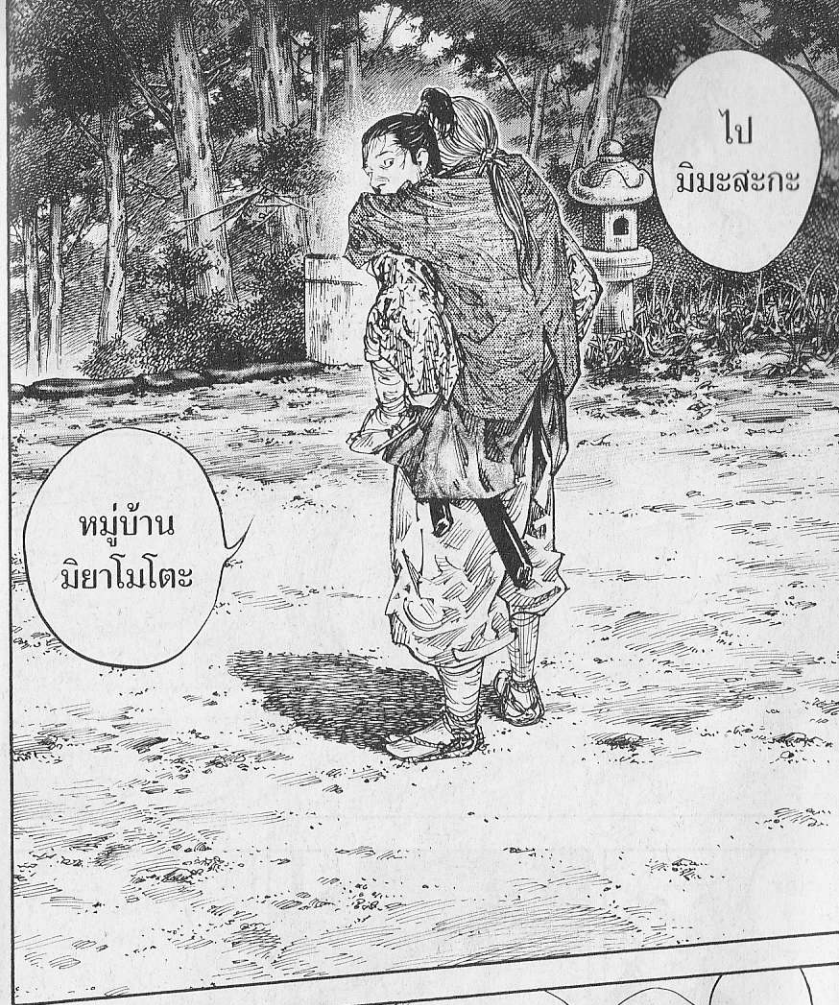

เราสองคนแม่ลูก
จะกลับบ้านนอก
ขอรับ

ไป
มีมะสะกะ

หมู่บ้าน
มियाโมโตะ

งนวิ

.....

นั่งตมไฟรอ
ก่อนนะ
แล้วจะทำ
ข้าวปั้น
ให้พกติดตัว
ไปด้วย

ข้าเกรงว่า
ท่านโอสึทงิ
จะหนาว!

รอดเดียวนะ
มาตาฮาชิ

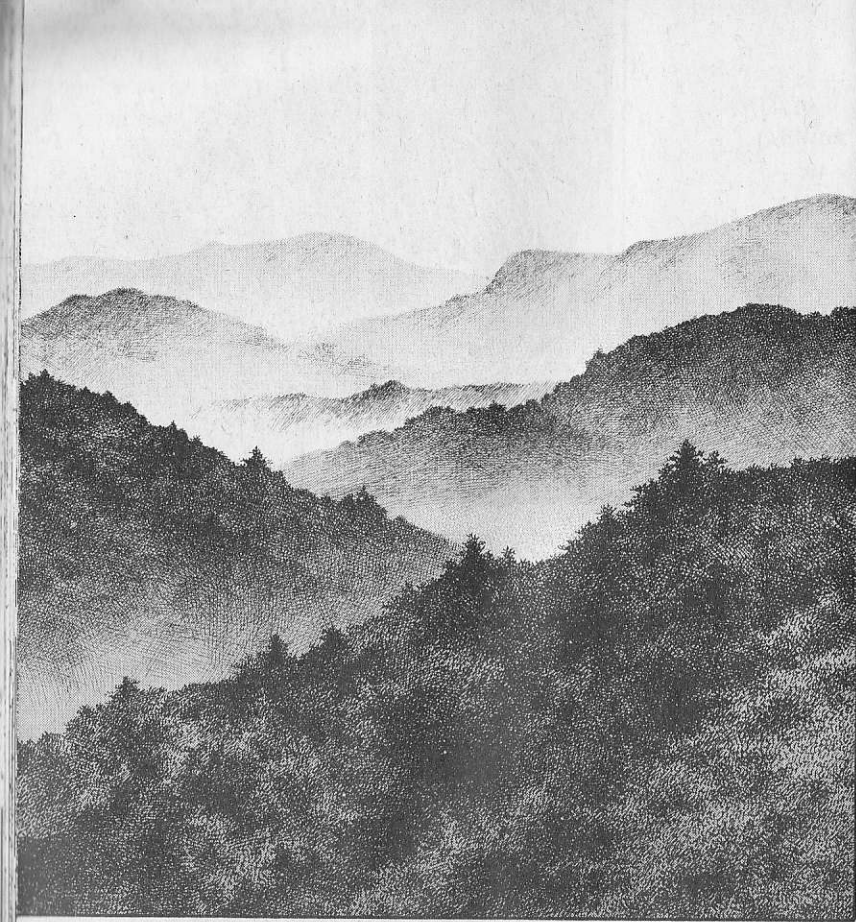
เข้าใจ
ละ

รู๊วเปเล่า
ไปมีมะสะกะ
ต้องใช้เวลา
ตั้งกี่วัน...

พูด
เป็นเล่น
น่า

ทา
?

ที่เข้าได้เจอ
คนใจดีมีน้ำใจ
...

ตั้งแต่
เข้าเมืองมา
นี่เป็น
ครั้งแรก

ไต้หวันนะ
มาตาฮาชิ?

สบาย
มาก

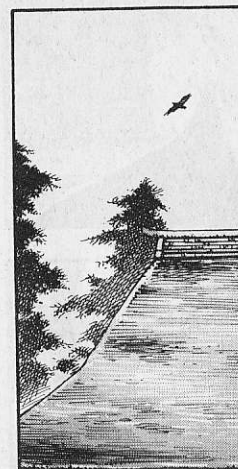

หลบอยู่
รี?

.....

น้ำหนักตัว
เบาลงไปเยอะ
เลย...

.....

ระวังตัว
ด้วยนะ

เอ๊ะ
!?

เงินนี้
พกติดตัวไว้
ซะ

แต่ตอนนี้
ข้ากำลังจะ
กลับหมู่บ้าน
พร้อมกับ
ท่านแม่

ออกมาจาก
หมู่บ้านกับ
ทาเคไซกัน
2 คน

และคิงะ
ฮาร่า

โอซาก้า

เกียวโต

ขอโทษ
นะ

ข้าน่าจะ
กล่าวคำขอบคุณ
ให้เป็นเรื่อง
เป็นราว

ท่าน
เจ้าอาวาส
ไทโต...

คงจะไม่ชินกับ
เมืองหลวง
ท่าทางจะลำบาก
ไม่น้อย

ที่ต้องให้
ท่านเดินทาง
ทั้งที่อายุปูนนี้
แล้ว

ขนาดข้า
ยังแทบแย่

ซึ่ง
ไม่จากหมู่บ้าน
มียาโมโตะ
มาชะกัตตี
หระก...

ได้จากผู้หญิง
และหมกมุ่น
อยู่กับอิสตรี

ได้
เรียนรู้
โลก

ได้ลิ้มรส
สุรา

ฮะ
...

จากนั้นก็...
จากนั้นก็...

โกหก
โกหก
โกหก

โกหก

ท่าน
โคจิโร่
...

ดาบเพียงด้ามเดียว
สามารถ
ประกาศนาม
ไปทั่วเกียวโต

ไม่ช้าคงมีไฉ่เมียว
ที่ไหนสักแห่ง
มาเชื่อเชิญ
ให้ไปอยู่ด้วย
พร้อมเงินโอนไซ
อย่างดี

แล้ว
การเดินทาง
ของทาเคชิ
ก็คงจะจบ

ส่วน
ข้า...

ไม่ได้
ถือกำเนิดขึ้นมา
ในปีเดียวกับข้า
และไม่ได้
เป็นคนหมู่บ้าน
เดียวกัน

หาก
ทาเคโซ

.....

ข้าเองก็คง
ไม่ต้องโกหก

หาก
ไม่มีทาเคโซ

ไม่มี
เพื่อน
นะสิ

งั้น
ข้าก็

แค่ก
แค่ก
แค่ก
แค่ก

.....

ท่าน
ลุง
ก่อน

.....

ท่านลุงก่อน
ก็...

ดูเหมือน
เขาจะล่องหน้า
ไปที่หมู่บ้าน
มียาไม้ตะ
ก่อนแล้ว

เป็นอะไร
รีเปล่า
ท่านแม่

โอ๊ะ
...
มาตา
ยาชิ
ริ?

เจ้ายอม
ทนหนัก
แบกแม่
อย่างช้า
ด้วยรี

หากข้า
ไม่ออกจากหมู่บ้าน
ก็คงไม่มีเหตุผล
ที่ท่านลุงก่อน
ต้องจกหมู่บ้านมา

เจ้า
ต้องตาย
เพราะข้า

ทะเล
ระอะ
...

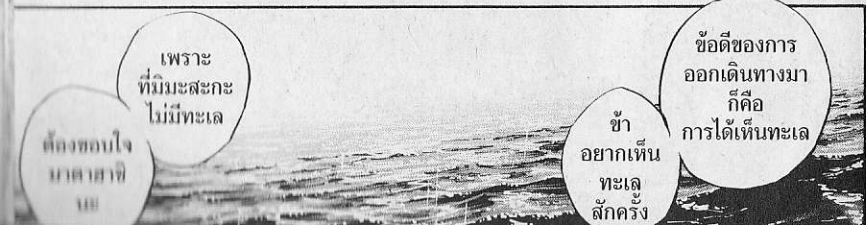

ทา...?
ใช่ทะเล
ชะที่ไหน
ล่ะ...

เอ๊ะ?
?

นั่นไง
ทะเล...

เพราะ
ที่มีมะสะกะ
ไม่มีทะเล

ต้องชอบใจ
มาตาฮา
...

ข้า
อยากเห็น
ทะเล
สักครั้ง

ข้อดีของการ
ออกเดินทางมา
ก็คือ
การได้เห็นทะเล

แล้วเรื่อง
ของตัวเองล่ะ
หายไปไหน?

ทาเคโซ ทาเคโซ
มีแต่เรื่องของ
ทาเคโซ

แล้ว
สลัดมัน
ทิ้งไปซะ

ข้า
จะดีให้
แหกก
ลามู

ความ
อ่อนแอ
เยี่ยงนี้
...

ทำไมถึงได้
อ่อนแอ
อย่างนั้นนะ

ที่นี่ตัวตน
ของข้า

เราตาย
พร้อมกัน
เถอะนะ
...

ท่าน
แม่

พอกันที
...

Vagabond

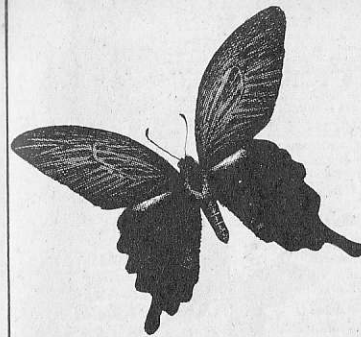

ตอนที่ 273 แม่ทิวา

ย้อนไปเมื่อ
20 กว่าปีก่อน

โอ๊ย
ถ้าเป็นโอสึทัง
ละก็
ไม่ต้องห่วง
หรอก

ขอให้
เข็มแข็ง
เข้าไว้
...

น่า
สงสาร

ด่วนจากไป
ไวเหลือเกิน
สามีที่บ้าน
ฮอนอิเด็น

ณ หมู่บ้านมियाโมโตะ
ในแคว้นมิมะสะกะ

เหว
โดนเหล่า
ซะแล้ว

ตายละ

โหล

เข้มแข็ง
ยิ่งกว่า
ผู้ชายอีก

เป็นผู้หญิง
ที่แกร่งที่สุด
ในหมู่บ้าน
เลยละ

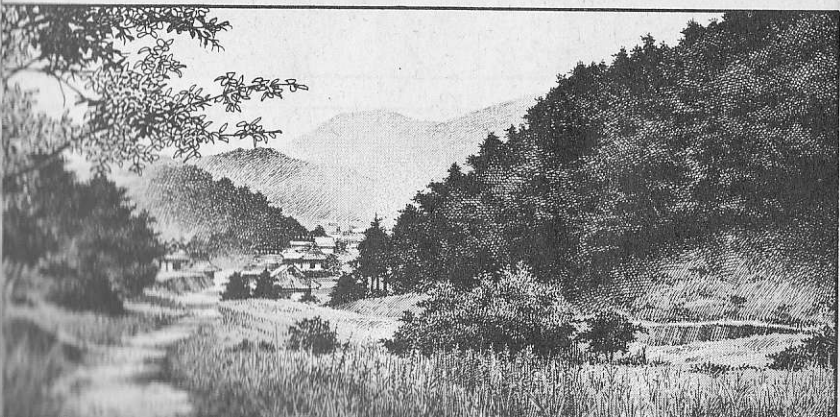

ยังรู้จักกันมา
ตั้งแต่เด็ก ๆ
ยิ่งแล้วใหญ่

ไปดีกว่า

ฮู้ว

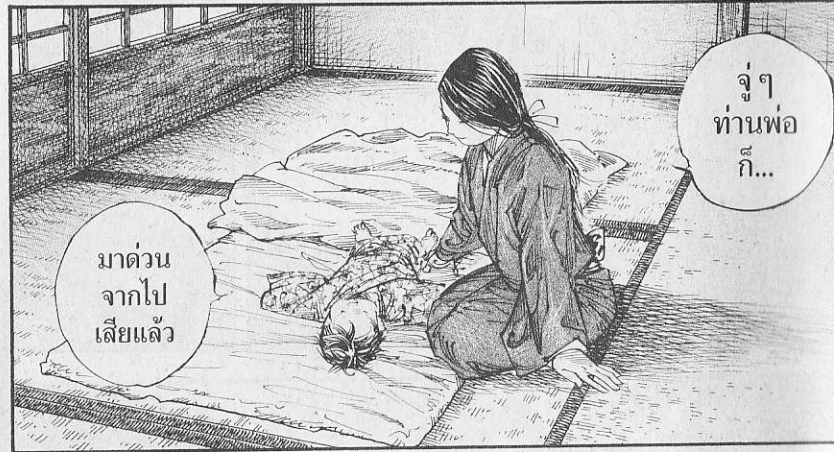
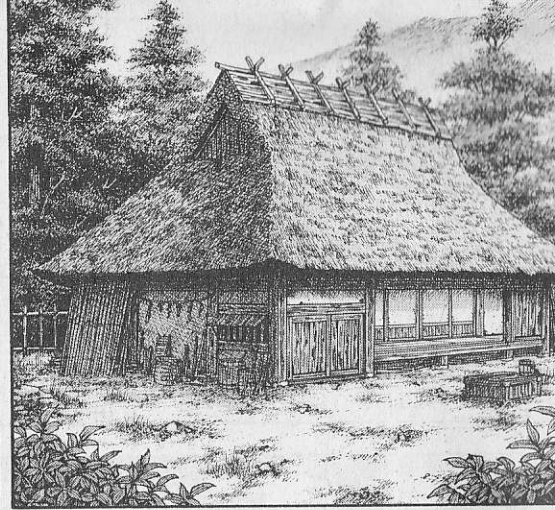
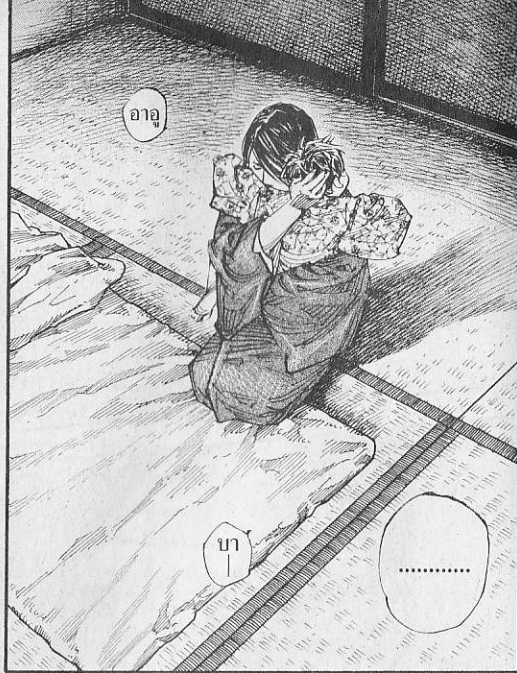
บ๊วย

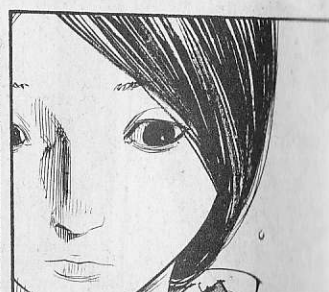
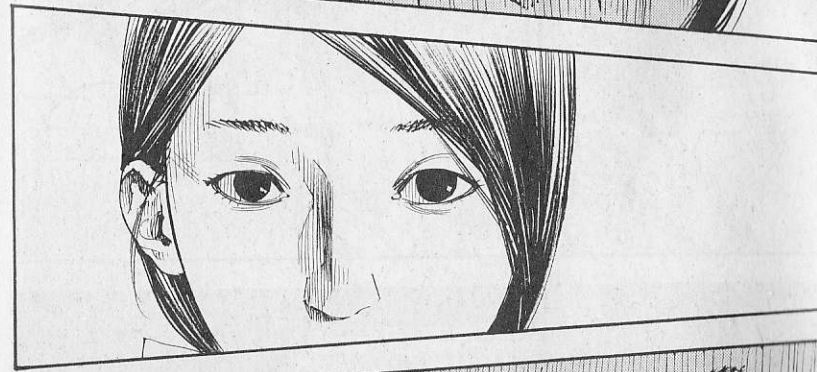
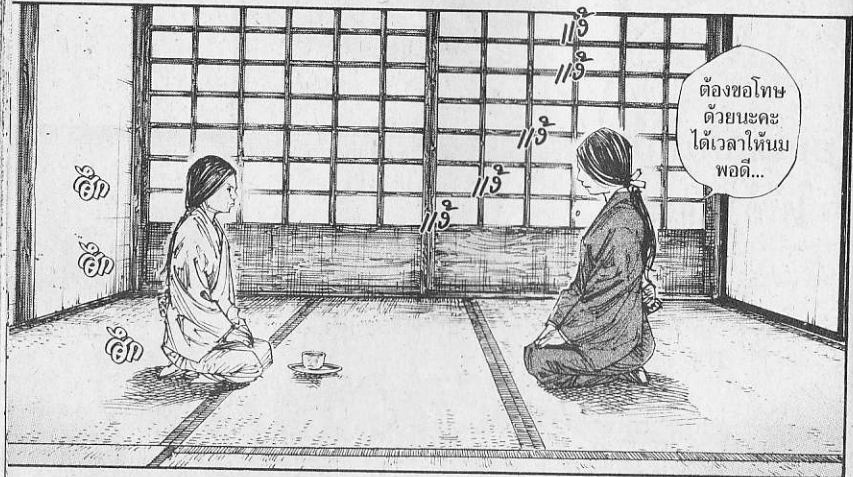

ยังเคื่อง ๆ
อยู่เลยนะ

ข้า
ไม่มีลูก

เพื่อให้สายเลือด
ของฮอนอึเดิน
ดำรงสืบต่อไป
ได้โปรดเถอะ

ยกเด็กคนนั้น
ให้ข้าเถอะ

อืม

นี่ชา

ซึก ซึก

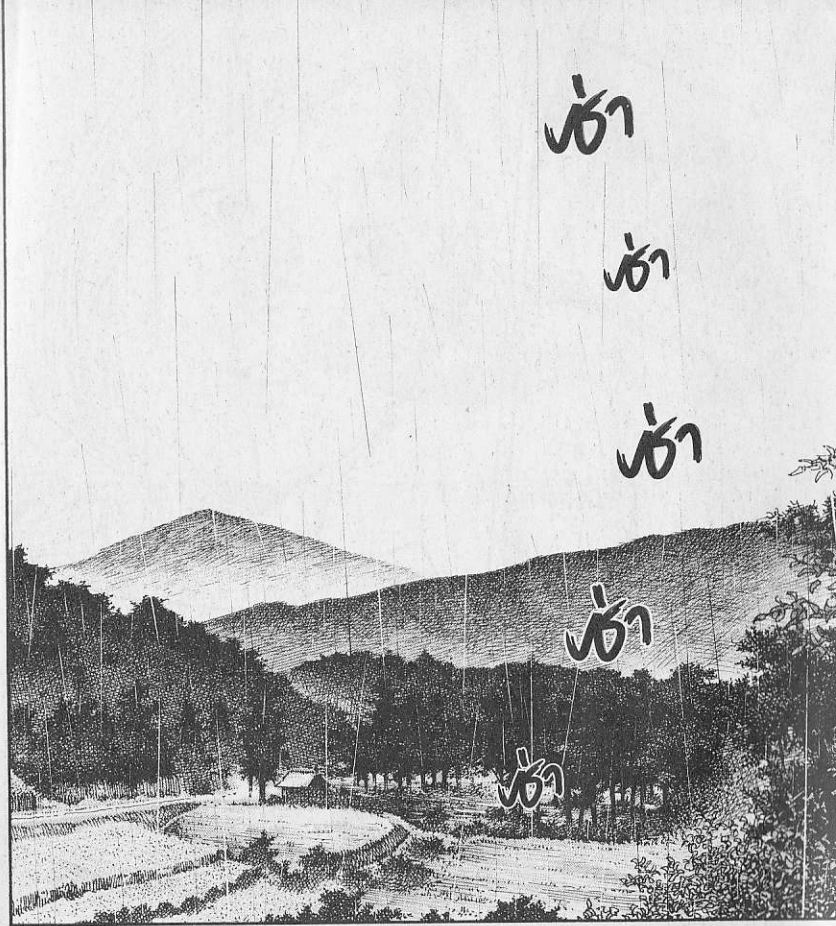
อูเร่

ชื่อใหม่

คงจะไม่ชอบใจ
ทุกอย่าง
เลยสินะ

เอ้า
กินซะสิ

ซึก

ซึก

ซึก

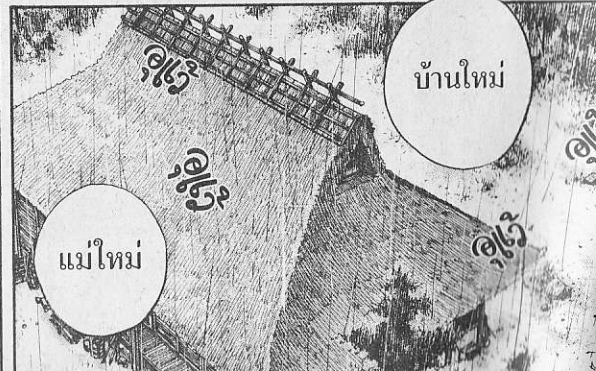
ซึก

ซึก

อูเร่

อูเร่

บ้านใหม่

แม่ใหม่

จะเปิดอนาคตของเจ้า

ให้กว้างไกล
สุดลูกหูลูกตา

อ๊ะ...
ไอ้แม่

...
แม่น่ะ

อ๊ะ

อ๊ะ

แต่มีข้า
อยู่ทั้งคน

ถึงตอนนี้
เจ้าจะเป็นทุกข

แม่ไพศาล
เหมือนเลข 8
ของจีน

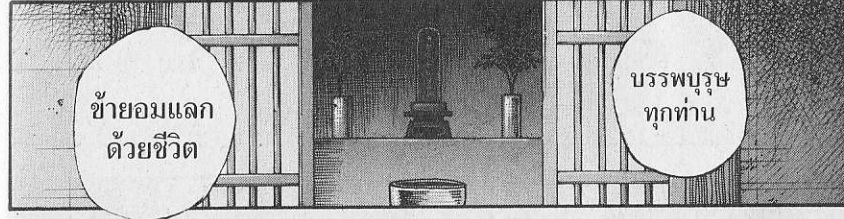
มาตาฮาชิ

นับแต่วันนี้ไป
เจ้าคือ
ฮอนอิเด็น
มาตาฮาชิ

ดูซะ
ให้เต็มตา

ข้ายอมแลก
ด้วยชีวิต

บรรพบุรุษ
ทุกท่าน

แฉะ
แฉะ
แฉะ
แฉะ
แฉะ

ดูซะให้
เต็มตา

ชีวิตที่เหลือ
ของข้า
ขอทุ่มเทให้กับ
เด็กคนนี้

ไปยืน
ทำอะไร
อยู่ตรงนั้น
นะ?

โอะ
ท่านลุง
ก่อน...

ซู่ล

เรื่องชื่อเสียง
เรียงนามของ
ซาซากิ โคจิโร่
ข้าโกทก

เรื่อง
ใบอนุญาต
ก็โกทก

ซู่ล

ซู่ล

ซู่ล

ซู่ล

หรือแม้กระทั่ง
เรื่องที่ข้า
แจ้งเกิดในวงการ
ก็เช่นกัน

ซู่ล

ซู่ล

ซู่ล

ซู่ล

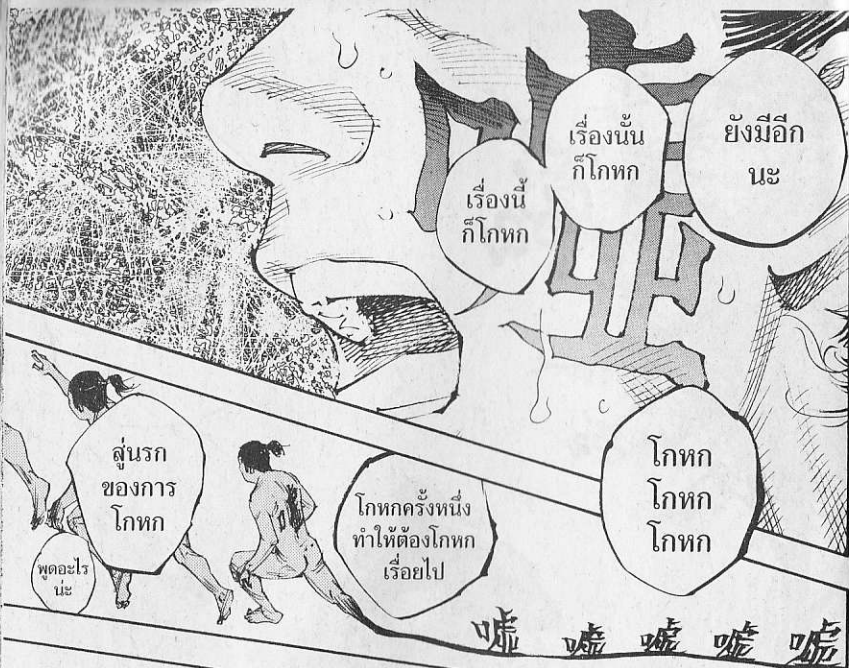
ท่านลุงก่อน
ต้องจบชีวิตลง
ด้วยคมดาบ
ของ
ซามูไรเพนเจอร์

เพราะข้า
เป็น
ต้นเหตุ

ท่านแม่

เรื่องนี้ก็โกหก

เรื่องนั้นก็โกหก

ยังมีอีกนะ

ส่วนรักของการโกหก

โกหกครั้งหนึ่งทำให้ต้องโกหกเรื่อยไป

โกหก
โกหก
โกหก

嘘 嘘 嘘 嘘 嘘

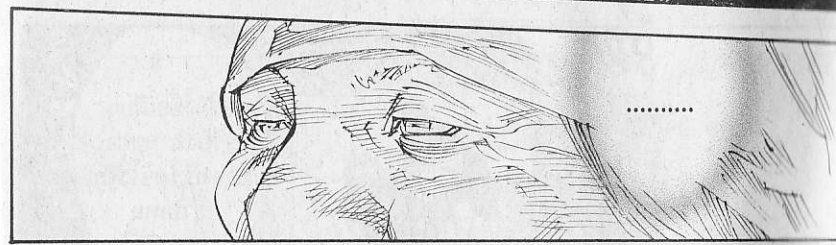
และไม่ได้แข็งแกร่งเหมือนทาเคชิ

ข้าไม่ได้เข้มแข็งเหมือนท่านแม่

ขอโทษนะท่านแม่

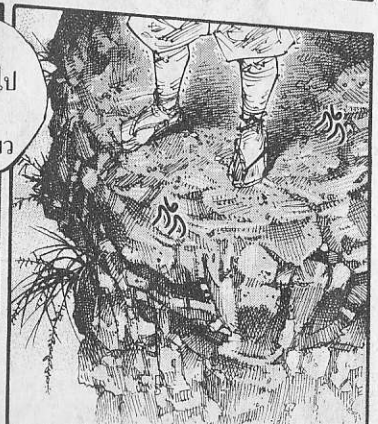
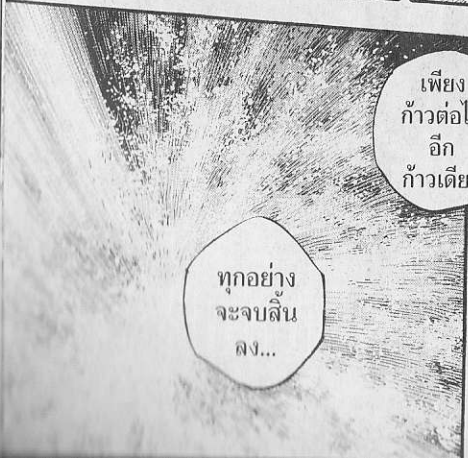
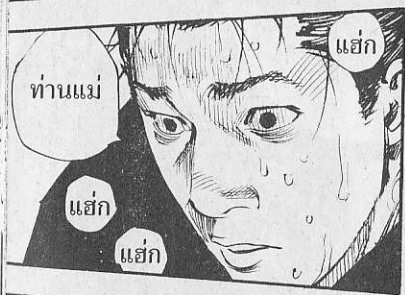
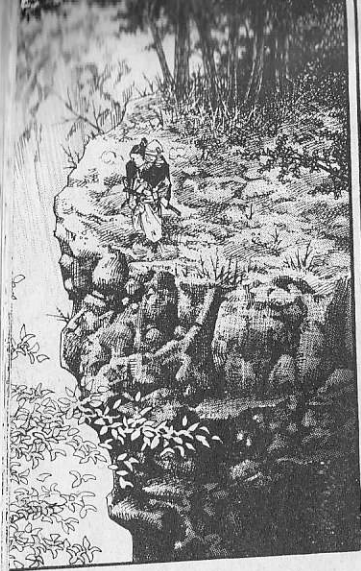
โอสึคุไม่ผิดหรอก

เพราะข้าเป็นฝ่ายทรยศนางก่อน

ม้าวหลงไหลได้ป्ली้มอยู่กับหญิงที่ชื่อว่าโอะโคะ

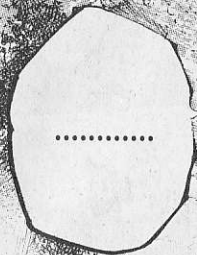
ម៉ែ

ម៉ែ

ម៉ែ

ម៉ែ

ម៉ែ

ច្បាប់ 274 តាមរូប

โอสี่อู

ข้าไม่อยาก
ให้ใครเห็น
ความว่างเปล่า
ในตัวข้า

ท่านแม่
และ
ใคร ๆ

ทั้ง
ทาเคโซ

ข้า
อ่อนแอ

อ่อนแอ

อ่อนแอ
อ่อนแอ
อ่อนแอ

โอย
...

ข้า
อ่อนแอ

ฮิย

อูย
...?

อ่อนแอ

ข้าเกลียด
ความอ่อนแอ
ในตัวข้า
ที่สุด

พอลอกคราบ
โกทกออก
ทีละชั้น ๆ
แล้ว

ช่าง
น่าสมเพช
จริงๆ

ตรงกลาง
กลับว่างเปล่า
ไม่มีอะไรเลย
!!

อนาคต
ของเจ้า
จะต้อง
กว้างไกล

ข้า
บอกแล้ว
ไซ้มัย

และ
แฝไพศาล
เหมือนเลข 8
ของจีน

1186

1187

อย่า
ยอมแพ้

อย่า
ยอมแพ้
มาดาสาชิ

เจ้าพูดได้ดีมาก
มาดาสาชิ

คนอ่อนแอ
มักจะไม่ยอมรับว่า
ตัวเองอ่อนแอ

เจ้าไม่ใช่
คนอ่อนแอ
อีกต่อไปแล้ว

แต่เป็นคนที่
พยายามจะ
เข้มแข็ง

เจ้าได้ก้าวขา
ออกมาแล้ว
หนึ่งก้าว

เพราะ
ปกติแล้ว
มักไม่เป็น
เช่นนั้น

การได้
เดินไปบน
เส้นทางเดียว
ถือเป็นสิ่งที่
สวยงาม

หลง
ทาง

หลงผิด

และ
เดินอ้อม

เดิน
ชนนั้น
ชนนี้

ลอง
หันกลับ
ไปมองสิ

เอาละ
ที่นี่

เส้นทาง
ที่เจ้า
เดินหลง
แล้ว
หลงอีก
ที

ท่านแม่

เป็นอะไร
รีเปล่า

แค้

แค้

โงะ

โงะ

โงะ

.....

เข้าใจแต่
มองตรง
ไปข้างหน้า

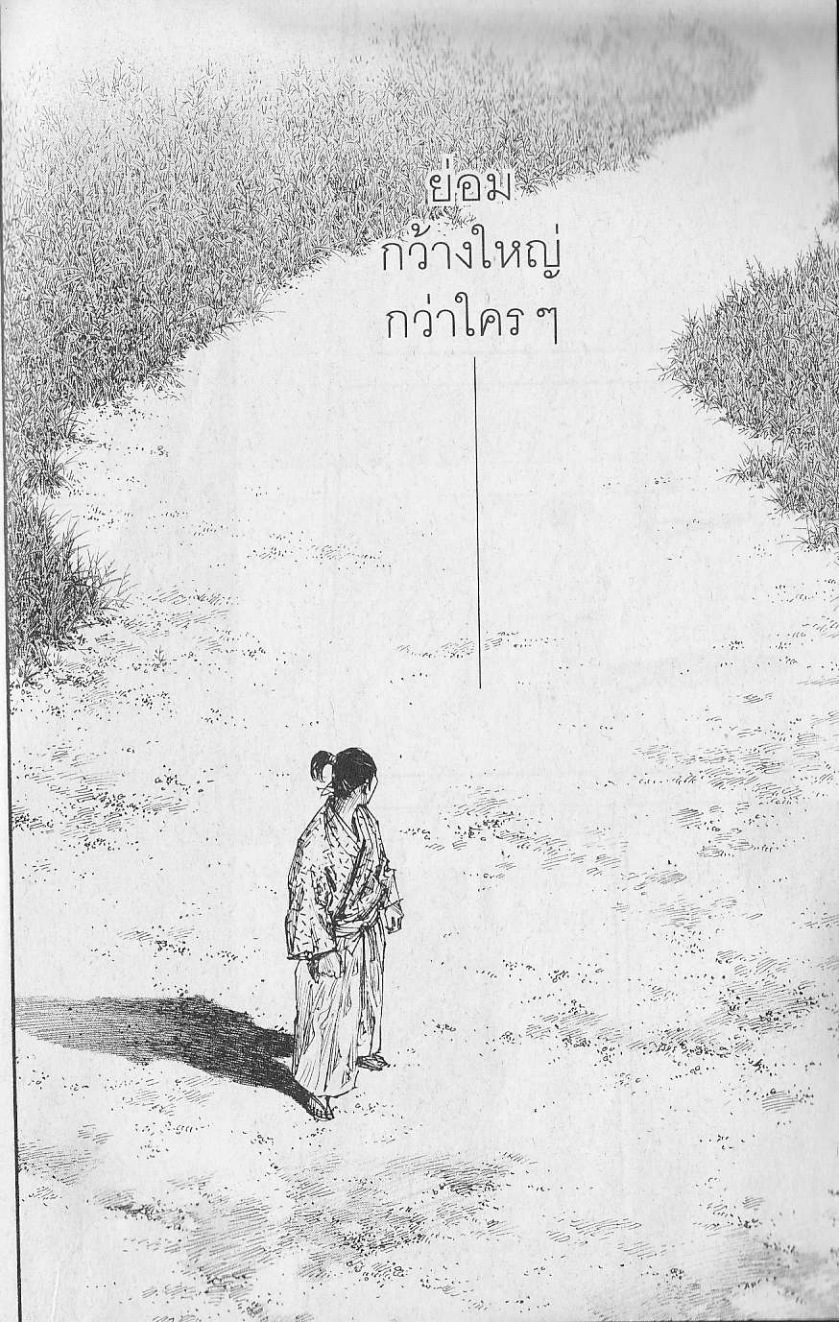
ท่านแม่

ย่อม
กว้างใหญ่
กว่าใคร ๆ

ก็ยังอ่อนโยน
ต่อผู้อื่น
ได้มากกว่า
ใคร ๆ

ดีใจ
จัง

ท่านแม่

ข้าจะต้อง
แฉ่งเกิด
ในวงการ
ให้ได้

ข้าจะ
เลี้ยงดู
ท่านแม่
ให้
สุขสบาย

ยังเดินทาง
ชีวิต
ที่เจ้าเดินมา
กว้างใหญ่
มากเท่าใด
ตัวเจ้า

มากกว่า มากกว่า
หาเศษ ตัวข้า

อ้อ

ถึงแล้ว

ถึงหมู่บ้าน
มียาโมโตะ
แล้ว

จนถึง
ริยง

หมู่บ้าน
นะ...

ท่านแม่
!!

.....

กลายเป็นคน
อย่างที่
เจ้าไม่คุ้นเคย

.....

ท่านแม่

ท่าน
แม่

อีกที
ลิ

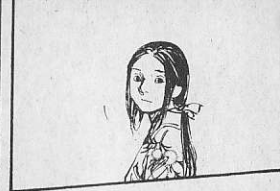

ช่วย
เรียกชื่ออีกที
ได้นะ

เรียกแม่
ลิ

ข้ากลับมา
แล้ว

กลับมา
แล้ว
หรือ

ท่าน
แม่

ข้ายัง
ไม่ได้
ทำอะไร
เลย

รอข้า
ก่อนสิ

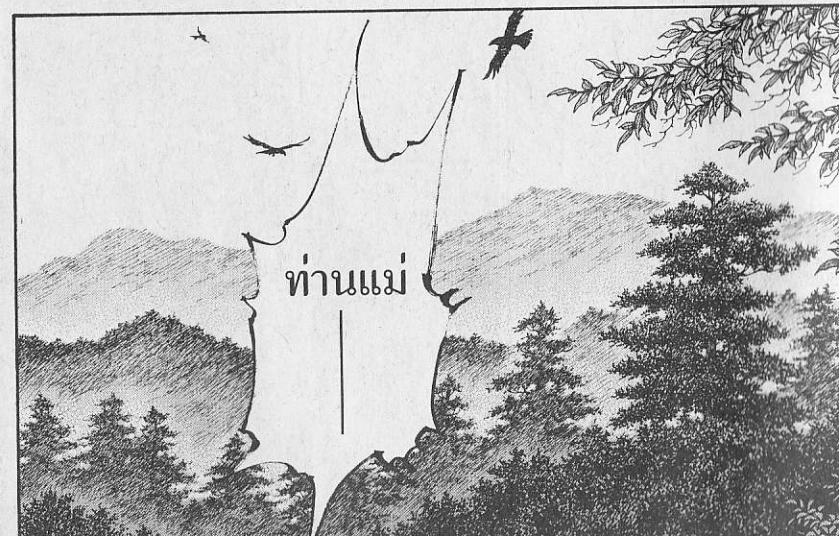
Vagabond

ยังไม่ได้
ตอบแทน
บุญคุณ
ท่านเลย

ท่าน
แม่

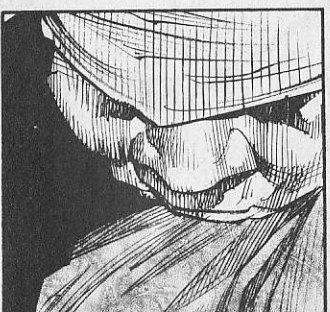
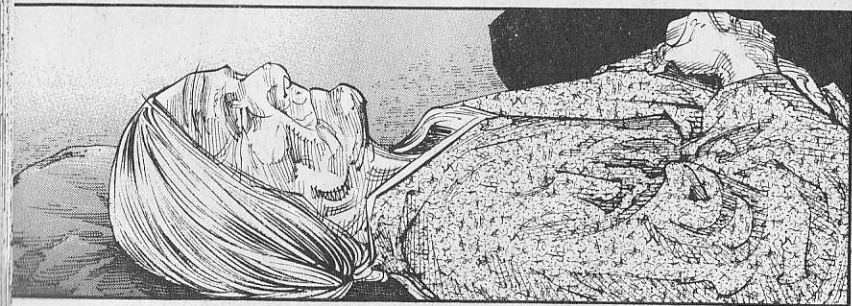
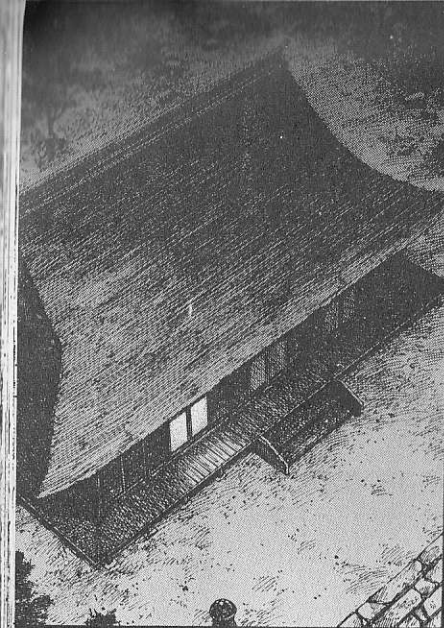
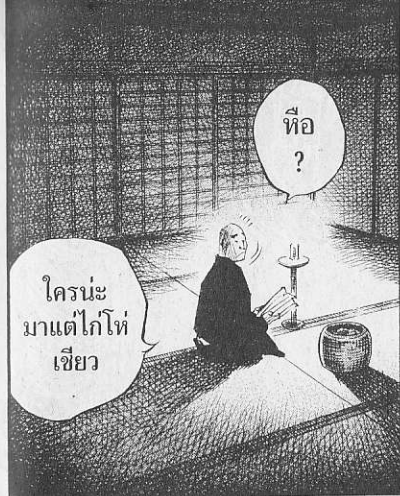

ท่านแม่

ตอนที่ 275 ลมโหม

ลองคิดว่า
ผู้บัญชาการใหญ่คูสิ
รับรองได้แจ้งเกิดชนิดที่
ผู้คนพากันอิจฉา

ออกรบคราวนี้
ถ้าสร้างผลงาน
ขึ้นใหญ่ได้ละก็
คงได้แจ้งเกิด
สมใจละ!!

ว่าอะไร
ไปกับข้า
เถอะนะ
!!

และคิดว่า
หากอยู่กับ
ท่านแม่ต่อไป
ชีวิตข้าคง
ไม่มีอะไรดีขึ้น

ถึงได้ออก
จากบ้าน
ไปทั้ง
อย่างนั้น
...

แต่
ข้านี้แหละ
เป็นฝ่าย
ชวน

ที่ข้าออกจาก
หมู่บ้านไป
ไม่ใช่เพราะ
ทาเคโซชวน

ข้าเองก็มี
ความมั่นใจ
เต็มเปี่ยม
เหมือนกัน

พรุ่งนี้
ค่อยทำพิธี
ส่งเขากัน
เถอะ...

หน้าตา
อึมเอบ
มาก

.....

อีก

.....

สุดท้าย
...

ข้าก็
โกหกอีก
จนได้

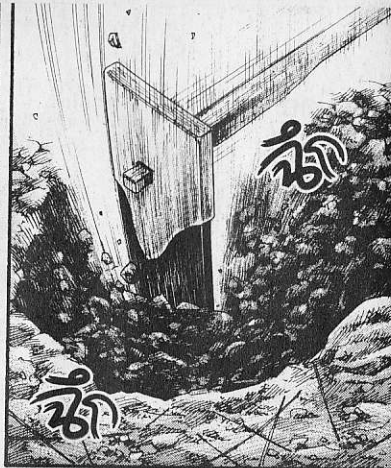
ท่านแม่
เข้าใจผิด
...

เรื่องของ
ทาเคโซ

ยังมีอีกเรื่อง
ที่ข้า
ไม่กล้าบอก

ข้า
บอกท่านแม่
ว่าถึงหมู่บ้าน
มียาโมโตะ
แล้ว

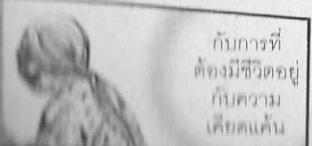
ช้า
ขอโทษ

คงจะ
ทราบ
สินะ?

คนที่ผิดคือ
ช้า

คนที่ถูก
คือ
ทาเคโงะ

ในฐานะ
ที่เป็น
ลูกผู้ชาย
...

กับการที่
ต้องมีชีวิตอยู่
กับความ
เสียแค้น

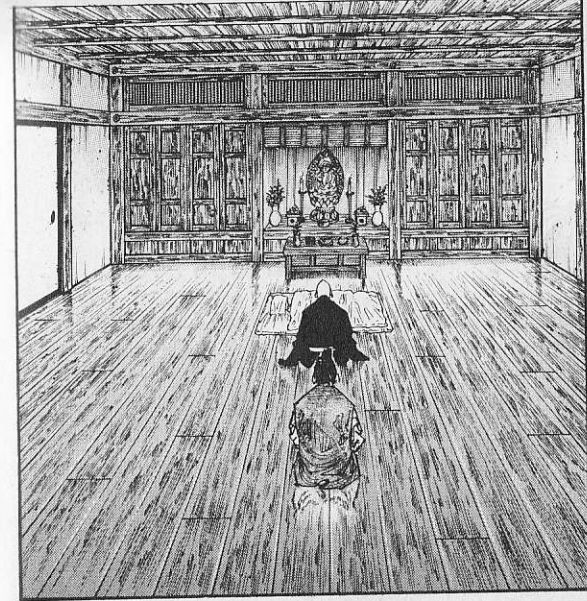
ช้าไม่เจอลย
สิ่งที่
ท่านแม่
เข้าใจผิด

หากปล่อยให้
ท่านไป
ทั้งที่ใจแค้นเคือง
ทาเคโงะ

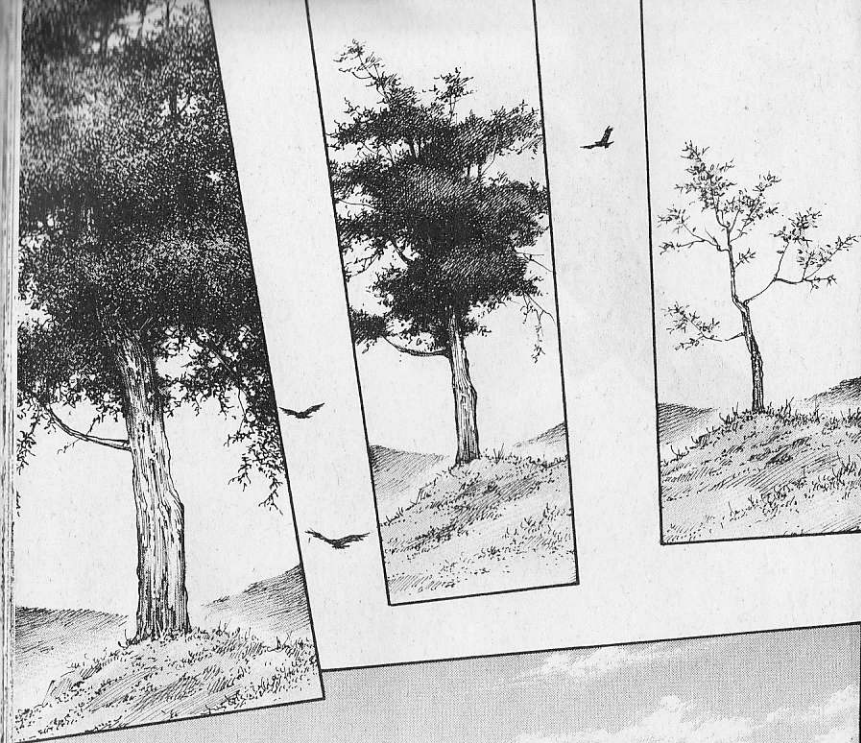

ช้า
ไม่อยากจะ
ท่านแม่
คิด
เช่นนั้น
...

ช้ากลัว

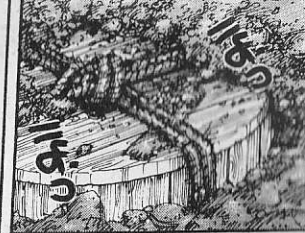
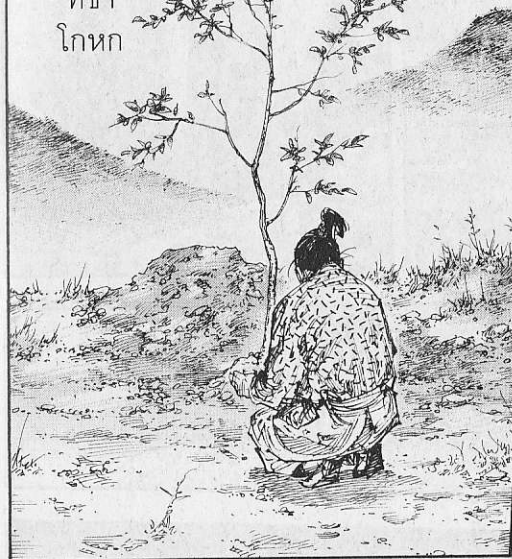

แม้จะ
มองไม่เห็น
มีมะสะกะ
แต่ทิวทัศน์
ที่นี่ก็สวยงาม
ไม่แพ้กัน

มีอยู่
เรื่องหนึ่ง
ที่ข้า
โกหก

ท่าน
แม่

ข้าก็ไม่รู้ว่าอะไรคือ
เรื่องจริงกันแน่...
ฮ่า ฮ่า

แล้ว
วันหนึ่ง

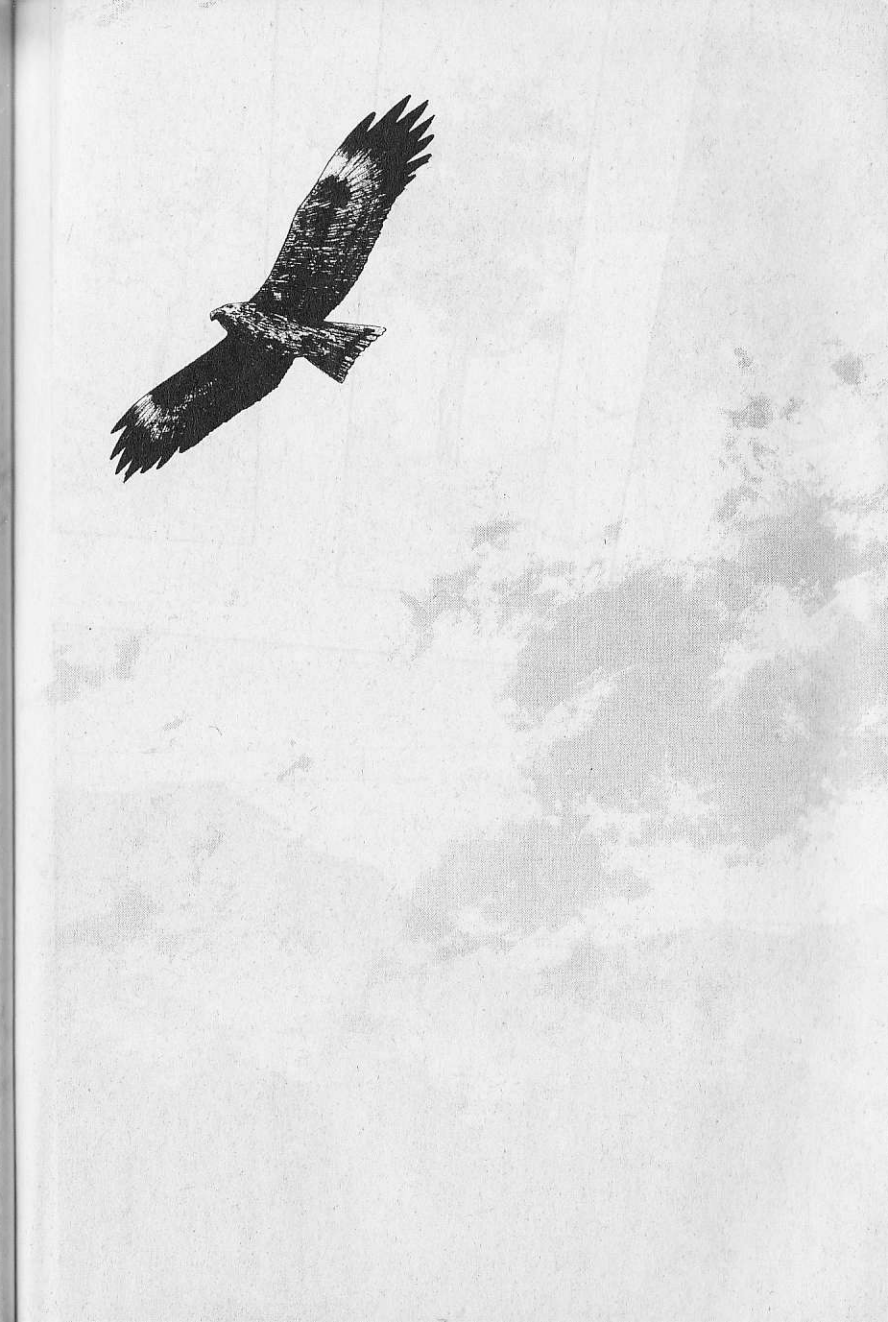
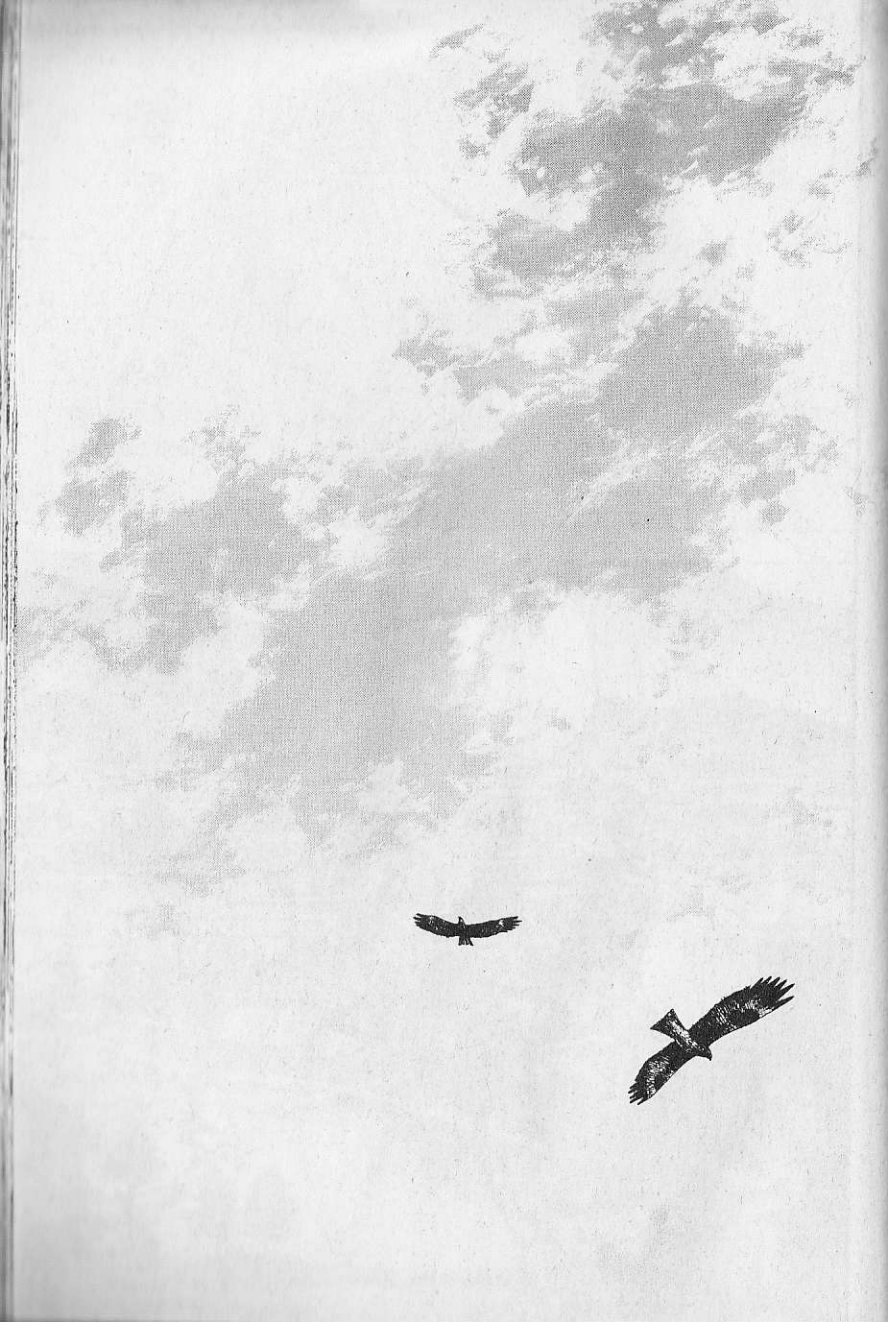
แกล้ง
ทำเป็น
ไม่รู้

แต่ข้า
เป็นคนที่
ชอบโกหก

แม่ของข้า
คือ
ท่านแม่
เพียง
คนเดียว
เท่านั้น

ฮ
ค

โทษที
นะ

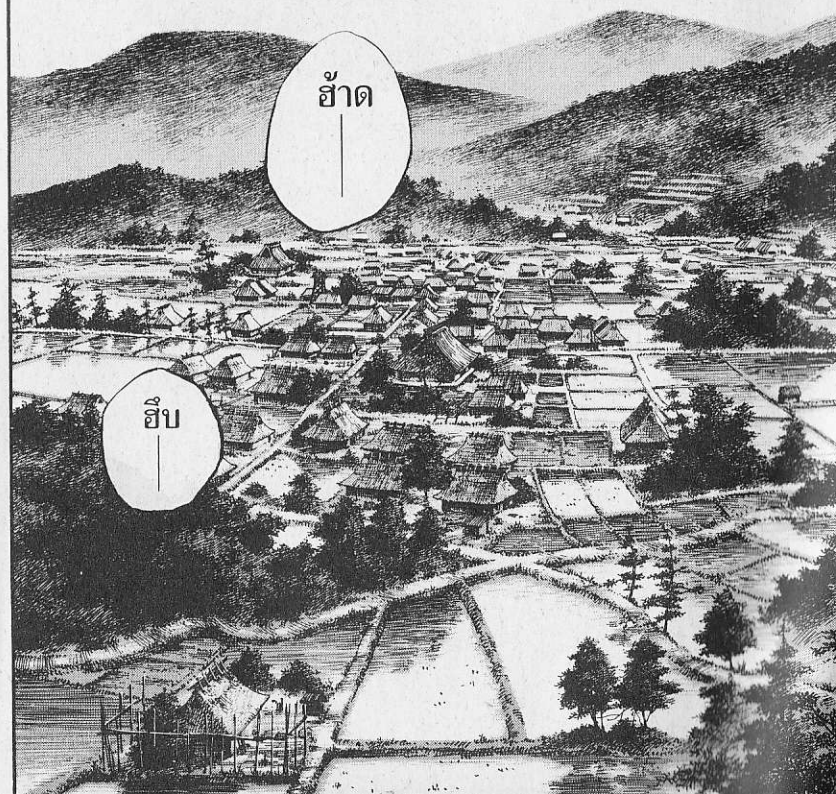
ช่วงนี้
จุกมันตันจริงๆ
พูดไม่ค่อยถนัด
เลย

รอเดี๋ยว
นะ

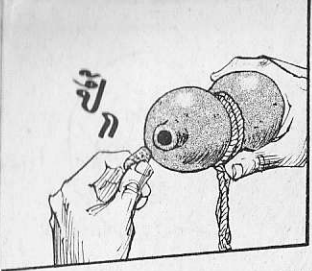
.....

ฮ้ำด

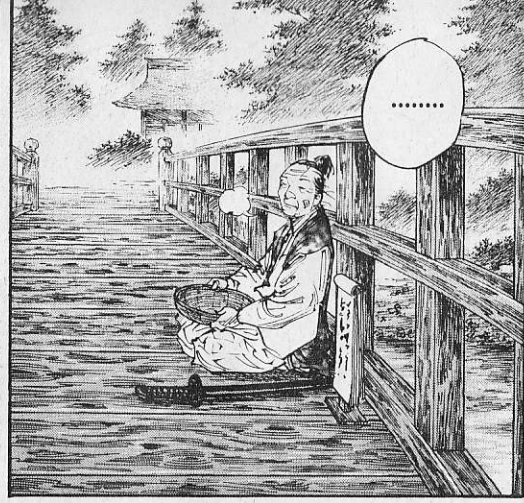
ฮึบ

ซึก

.....

...
ทื่อ?

ลือ

...เรื่องจริง
รีเปล่า
ที่เล่ามา
นะ?

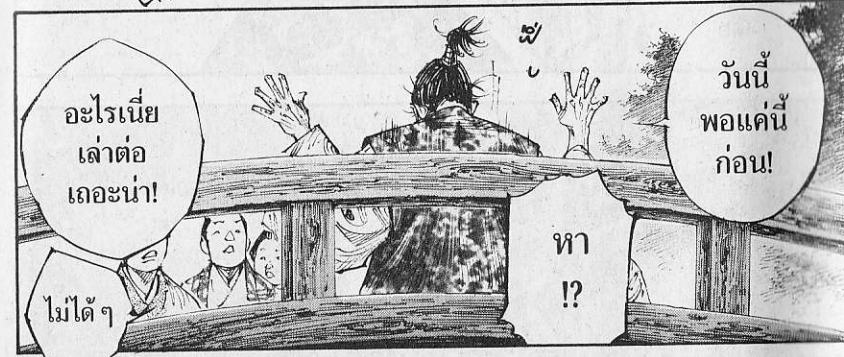

เรื่องของ
ตัวแกเองนะ
ข้าไม่ยกฟัง
หรอก
เข้าเรื่องต่อ
เถอะน่า

กันริวโคจิไร
ล่ะ?

...แล้ว
ฝ่ายมุซาซึล่ะ
เป็นยังไงบ้าง?

ซึก
ทื่อ
?

อะไรเนี่ย
เล่าต่อ
เถอะน่า!

วันนี้
พอแค่นี้
ก่อน!

ไม่ได้ ๆ

หา
!?

ฟังแล้ว
ติดอะ
สนุกดี

แต่
ไม่เป็นไร
พรงนี้
มาใหม่

เสีย
อารมณ์
จริงๆ

ซึ
น่าเสียดาย
ชะมัด

ถ้าอยากฟังต่อ
ก็มาเจอกันที่
พรงนี้!

กลับไป
ได้แล้ว
กลับไป!

พรุ่งนี้
ยังสนุกกว่าวันนี้
หลายเท่านี้

งั้นก็
เตรียมตัวฟัง
เรื่องสนุกๆ
ได้เลย

.....

พรุ่งนี้
จะมาที่นี่อีก
รีเปล่า?

งั้น

.....

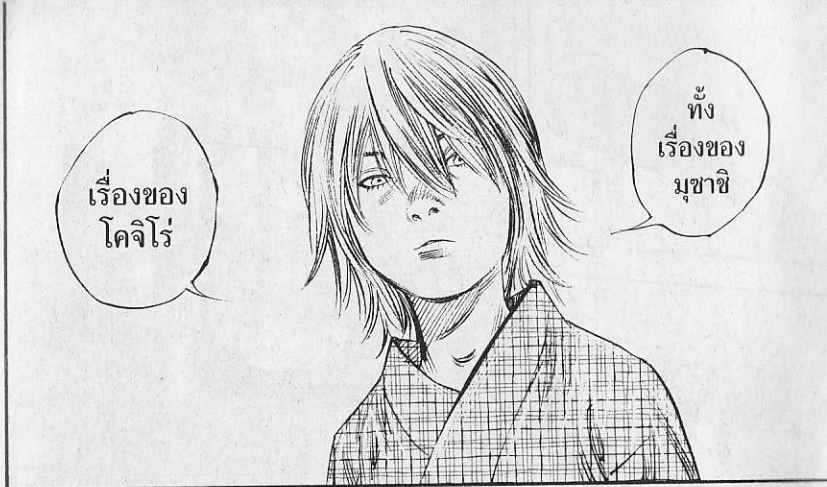
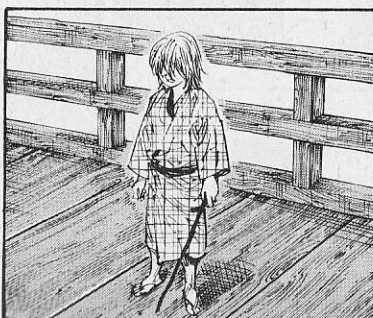

ข้าไม่รู้ว่า
เจ้าเป็นอะไร
แต่วันนี้รีบกลับไป
นอนเถอะ

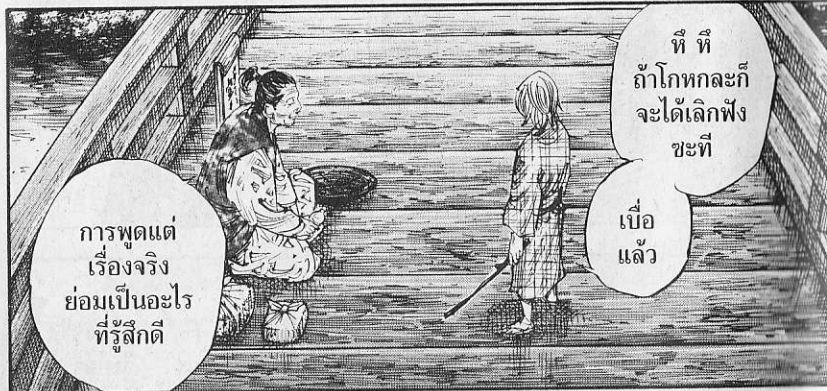
เล่าเรื่องของ
มุซาซึต่อนะ
อย่าพูด
เรื่องของตัวเอง
อีกละ

งั้น
พรุ่งนี้
...

เรื่องของ
โคจิโร่

ะ
เรื่องของ
มุซาซึ

การพูดแต่
เรื่องจริง
ย่อมเป็นอะไร
ที่รู้สึกดี

ที่ ที่
ถ้าโกหกซะก็
จะได้เลิกฟัง
ซะที่

เบื่อ
แล้ว

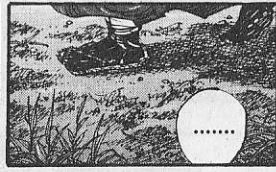
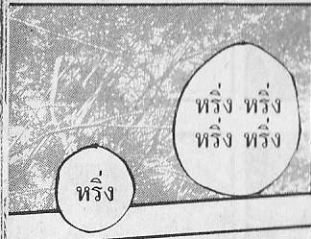
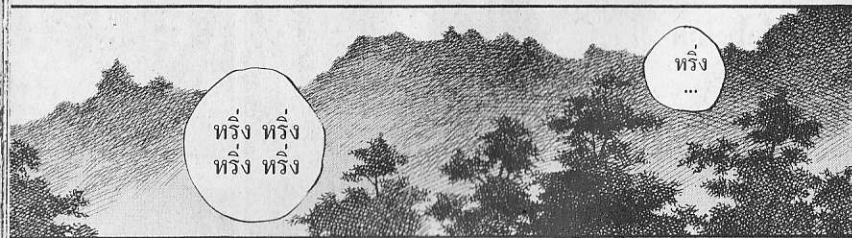

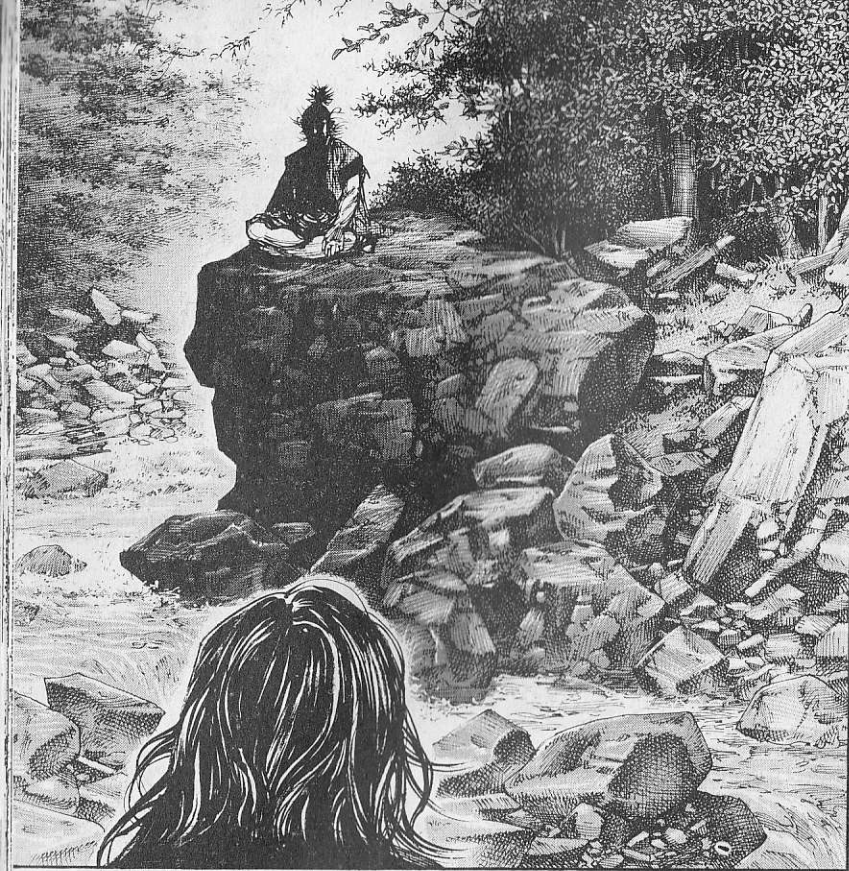
.....

เกิดอะไรขึ้น
มีเรื่องอะไร
ไม่สบายใจ
รี?

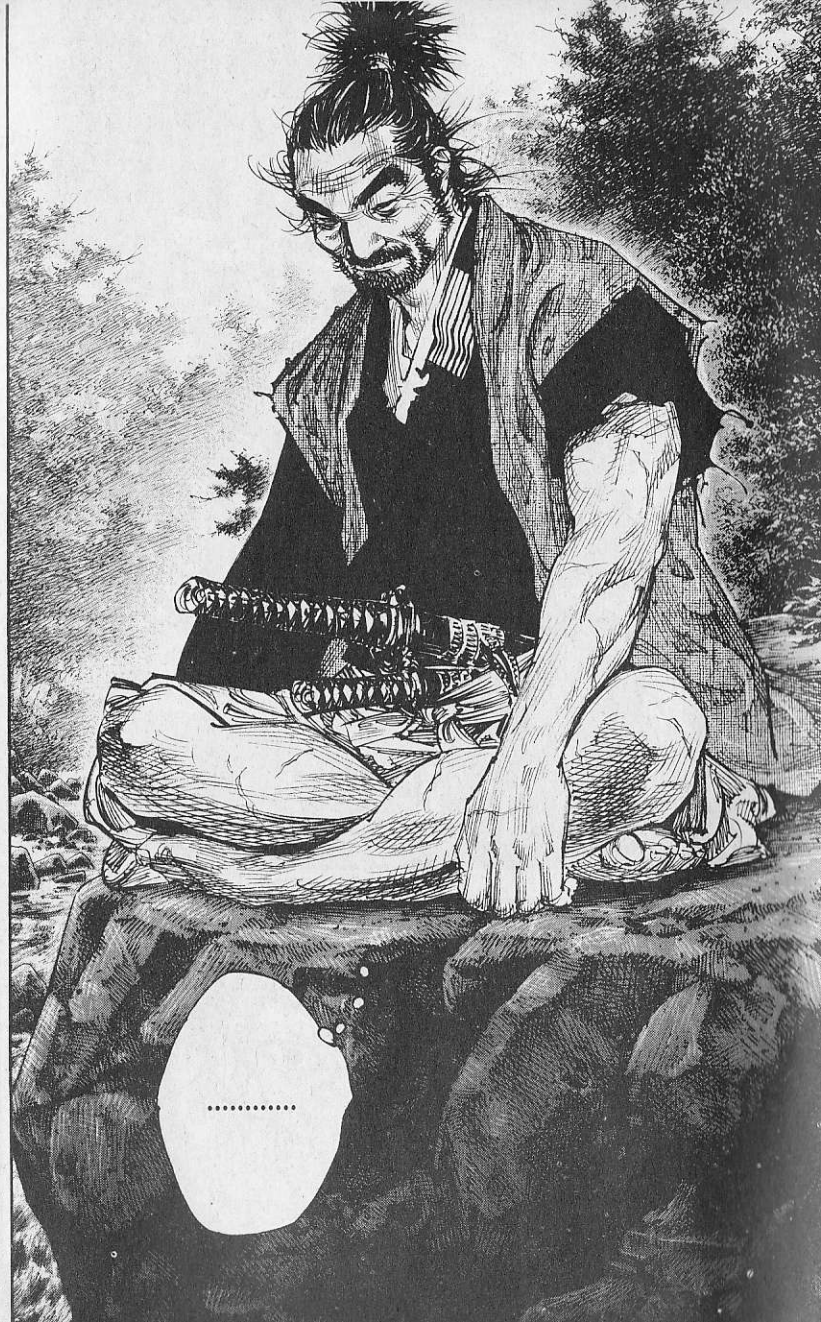

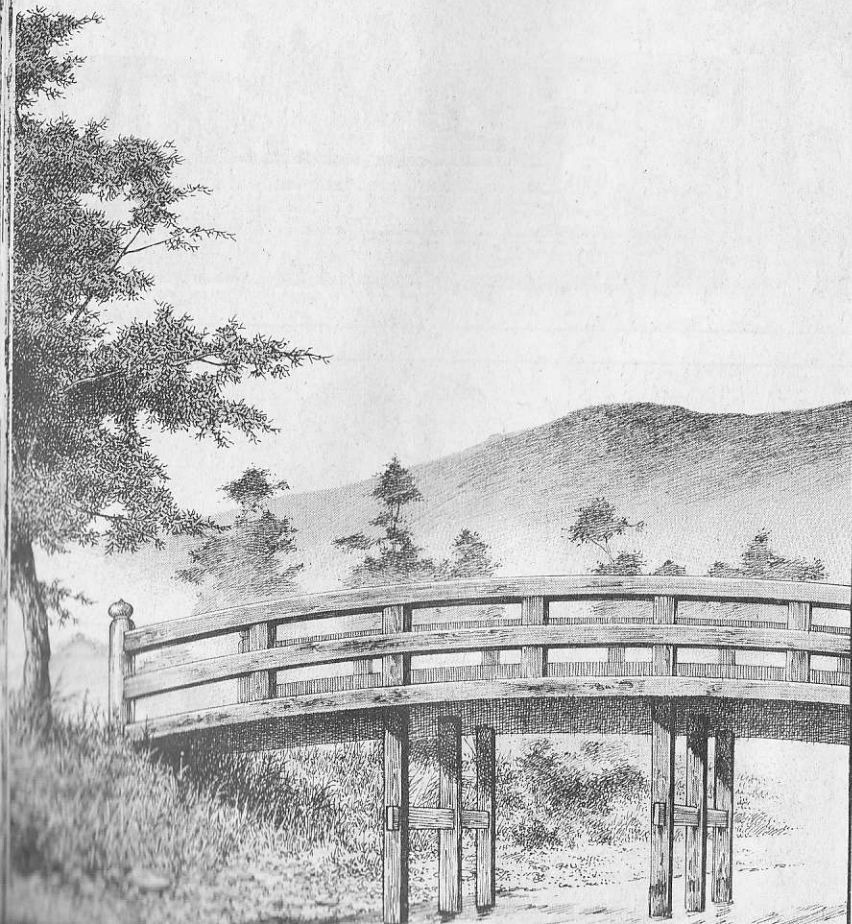

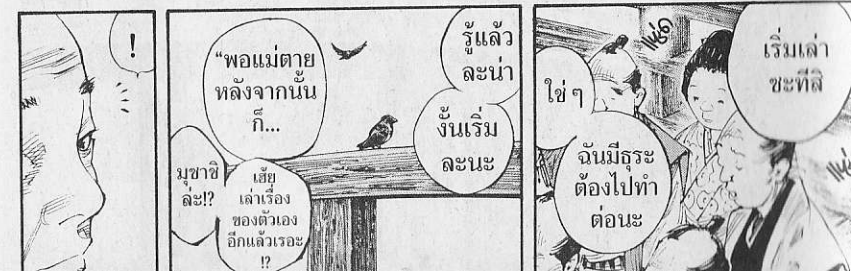
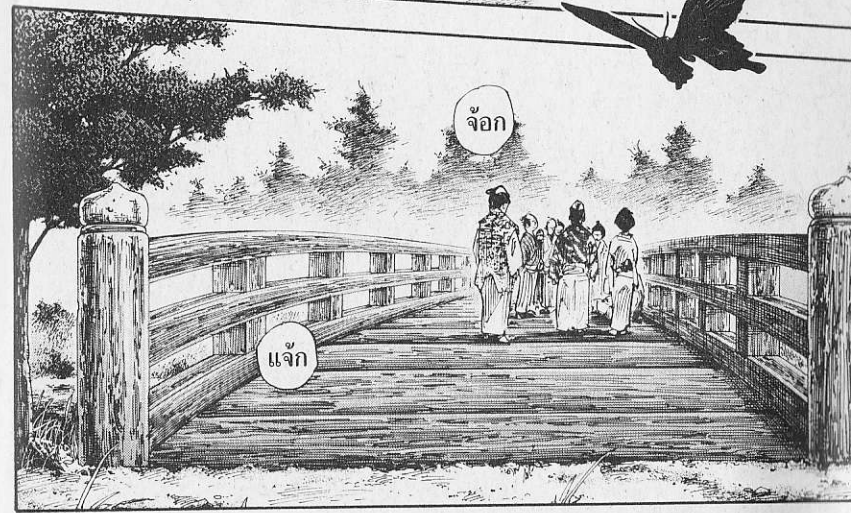
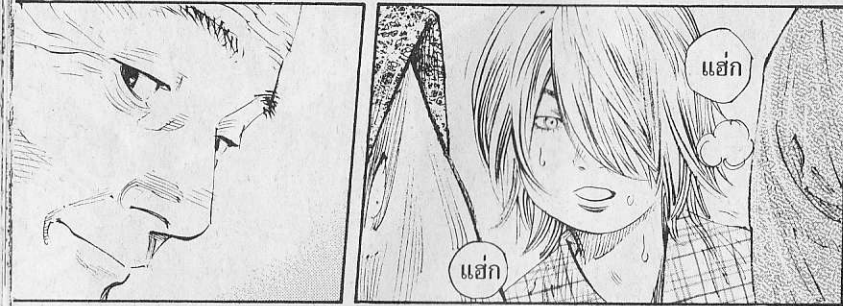
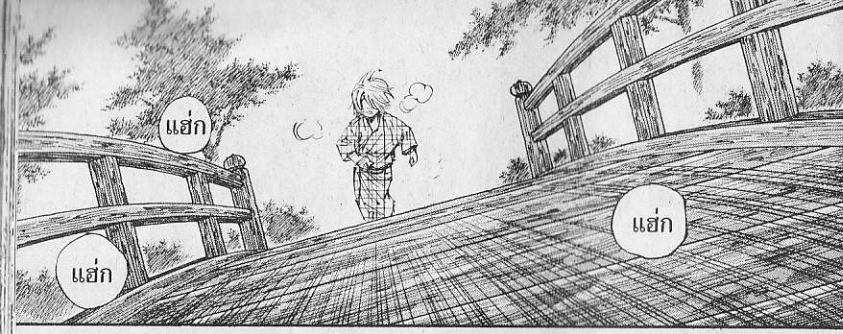
Vagabond

ตอนที่ 276 บังเอิญ ✓

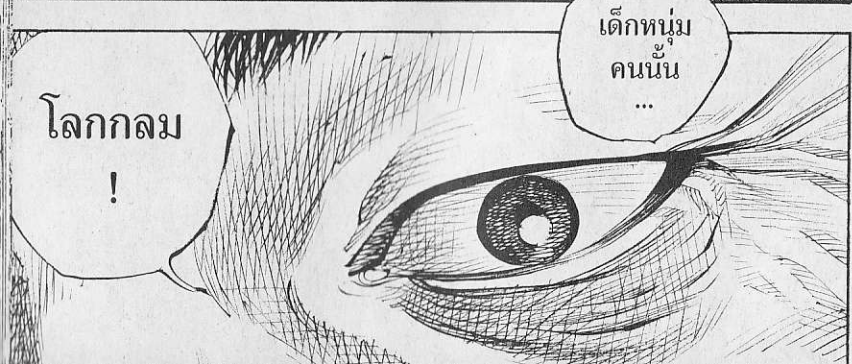
ん

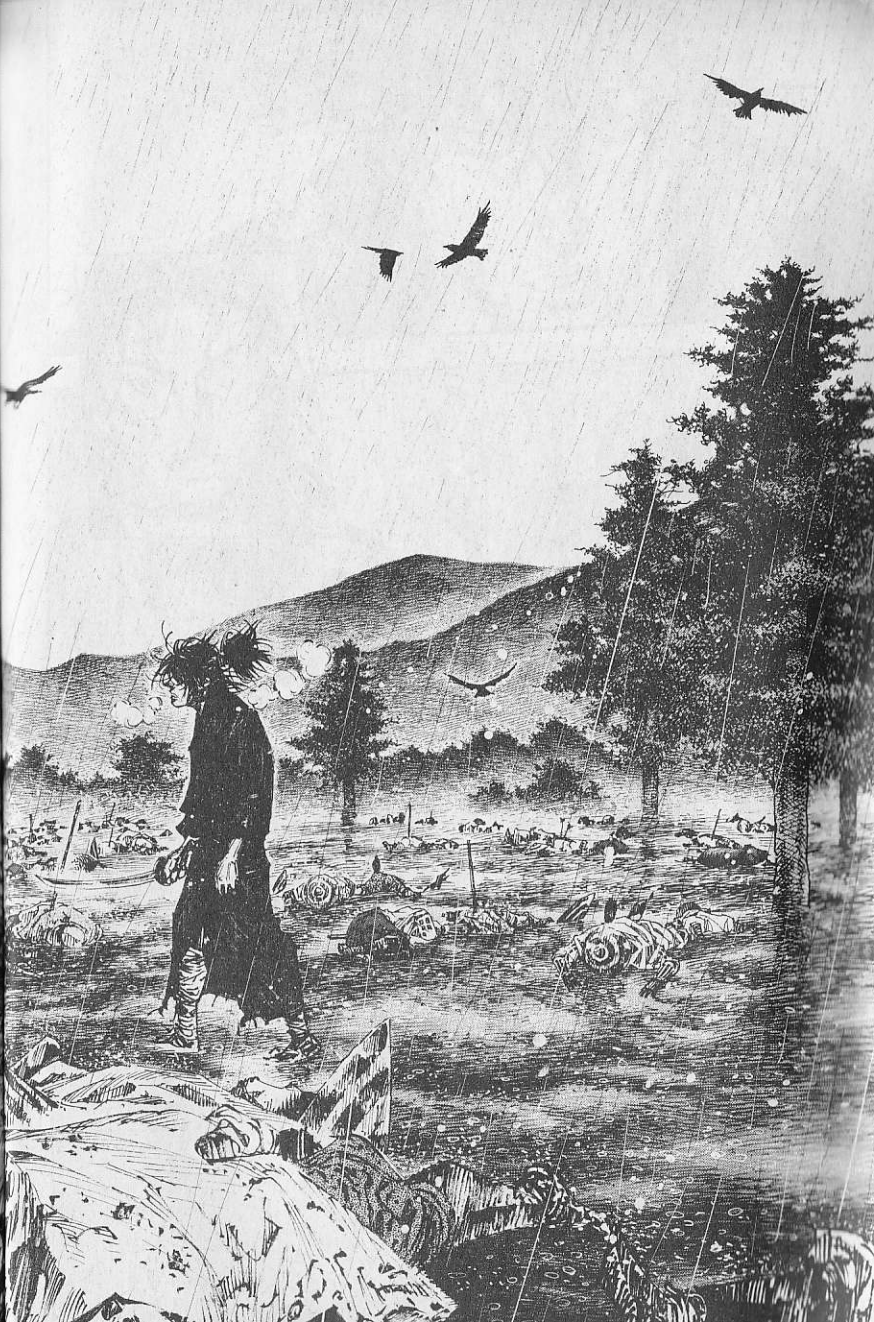
ん

ん

ん

!!

!!
ไม่มีใคร
เหนือไปกว่า
ตัวข้าอีกแล้ว

คงจะสร้างความมั่นใจ
ให้กับเจ้าสินะ
ว่าข้าคือ
ที่หนึ่งในปฐพี

คนตั้ง
มากมาย
ขนาดนั้น

ข้าได้ยิน
กิตติศัพท์ที่ว่า
แก่คนเดียว
สังหารศิษย์สำนัก
โยชิโอะกะไปตั้ง
70 กว่าคน

เข้าใจละ

คนที่ได้สังหาร
เหล่านักรบ
ราวกับสัตว์ป่า
ที่ป่าคดลิ่งในสงคราม
ที่เสะคิงะฮาระ...
ก็คือมุซาชิ
ในภายหลัง

ซัง
งู

เจ้าเองเรอะ
มียาโมโตะ
มุซาชิ!

เล่น
ด้วยกันหน่อย
เป็นไง...?

..... ซ่า
ซ่า
ซ่า

ซ่า
ซ่า
ซ่า

นั่นสินะ...
อีกนิดหนึ่ง
ก็ถึงแล้ว

อีกนานมัย
กว่าจะถึง
ย่างใหญ่?

อะไรพะ
เจ้าจำข้าไม่ได้
หรือเนี่ย?

เอ้า
หันไป
ทางนั้น
ก็ได้

ตอนนั้น
กำลัง
เมามัน
จำอะไร
ไม่ได้เลย...

ใคร
หว่า
?

ซัดใจ
ที่ได้เจอ
เจ้าอีกครั้ง
มานี้!

ไม่ยุ่ง
ดีกว่า

ทำทาง
ไม่
ธรรมดา
สินะ..

รู้ว่าไหนๆ
ก็มาเจอกัน
ทั้งที่...

ดีอะไร
กันหน่อย
มัย!!

ทำไม
...

ท่าน
ผู้เฒ่า

เหตุใดตอนนี้
ที่เงินจึงยัง
จับตามมืออยู่อีก
ล่ะ?

เจ้า
ตัวเล็กย็อ
นะ...

พักหลังนี้
ไม่ไผ่
ออกมา
เลยแฮะ

ไปส่ง
การบ้าน

อ้อ
ก็นะ

จะไปทำธุระ
ที่ปราสาท
ยางยูรี?

การบ้าน
?

ข้าไม่รู้

ถ้ามัน
ท่าน
ผู้เฒ่า
เสะคิซุ

เพียง
แต่

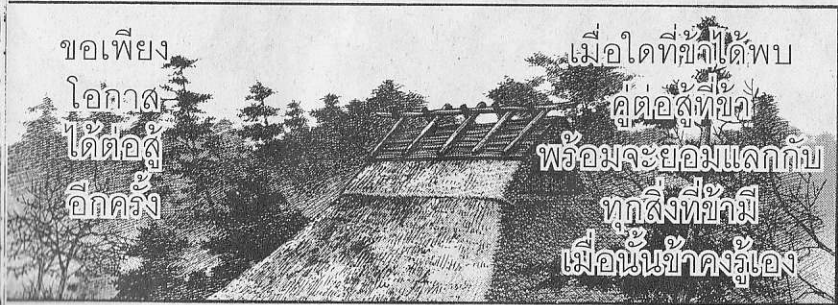
ที่หนึ่ง
ในปรุพีคือ
ชีปะขาว

ก็แต่
คำพูด
เท่านั้น

พอ
เขาไกลปับ
ก็หายวับ

หนทาง
ที่ว่าคือ
เส้นทาง
ที่ข้า
รู้จักดี
...?

ขอเพียง
โอกาส
ได้ต่อสู้
อีกครั้ง

เมื่อใดที่ผมได้พบ
คู่ต่อสู้ที่ข้า
พร้อมจะยอมแลกกับ
ทุกสิ่งที่มี
เมื่อนั้นข้าคงรู้เอง

โอกาส
ที่จะย้อน
และ
คร่ำครวญ

หากเป็น
หนทาง
ที่เจ้า
ยืนอยู่

ไม่ใช่การ
วิ่งไล่ตาม
ชีปะขาว

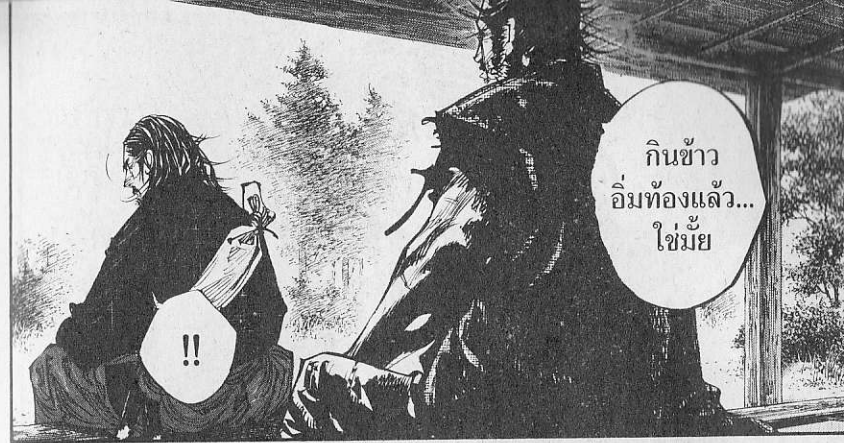
หนทาง
ข้างหน้า
ยังมีอยู่
ไม่ใช่หรือ
?

อย่า
บอก
นะ
ว่า

Vagabond

งั้น
จะไปที่ยางวิญกัน
รียังล่ะ?

ตอนที่ 277 เพื่อน

ตัวจริง
หรือ?

อิโต
...

อิโตไซ
ริ...?

ยังมีชีวิตอยู่
อีก
หรือเนี่ย?

ก็ยังคงอยู่
นะสิ!

ที่นี้ไง
!

ไป ท้าวม
จะอยู่กับใหญ่
เจ๊กบ๊ิด

ข้าเองก็พอจะ
มีสายสัมพันธ์
กับชายฉกรรจ์
อยู่บ้าง

แต่ว่า...
ข้าไม่ไปยุ่ง
กับท่านหรอก

.....
!!

เจ้า
เป็นใคร
?

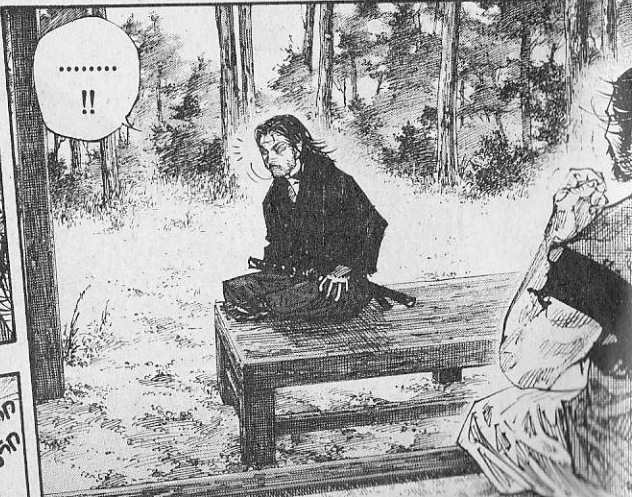
เดี๋ยวนะ
...

.....

ชื่ออะไร
|

อิโต
อิโตไซ

.....
!!

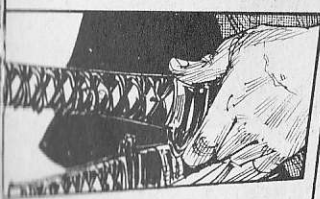
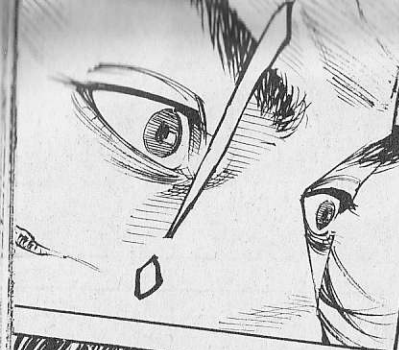

“ที่หนึ่ง
ในปรฐพี”

ไอ้คน

ไอ้คน

ยงวิญ
เสะคิซุไซ
จาก
โลกนี้ไป
เสียแล้ว

ไม่จั้นเจ้า
คงไม่ถ้อสังฆาร
เดินทางรอนแรม
เข้ามาในภูเขาลึก
ทรอก!!

เจ้าคิด
จะสังฆาร
ยงวิญมิไช้ริ
ถึงได้มา
นะ?

.....

ทำไม
ถึงมาบักหลัง
อยู่ที่นี่

แล้วท่าน
ล่ะ...

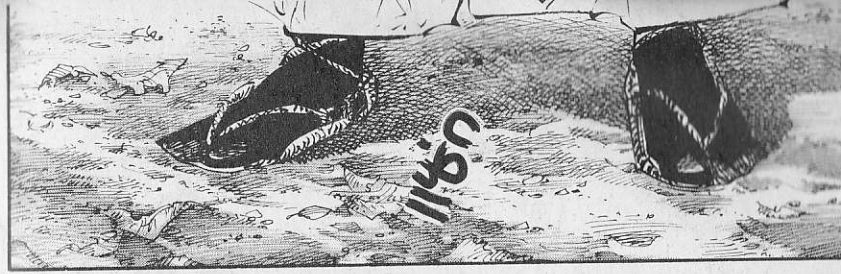
สายไปแล้ว
มุขาคิ

.....

ใช้มัย
มุขาคี

ไอ้ค

น่าเบื่อ
ใช้มัย
?

...
ช่วยบอกที่
ว่าอิทโตไซ
มาท่า

เกรง
เกรง

.....

ยังไม่เคย
เจอกัน
หรือคะ

ขอให้ข้าได้คุย
ในขณะที่
เขายัง
มีชีวิตอยู่
เถอะ

ข้าได้ยินว่า
ท่าน
ป่วยหนัก

...
อิทโตไซ
รึ?

แต่ข้าคิด
มาตลอดว่า
เขาคือ
เพื่อน

ข้ามีเรื่อง
จะมาคุยกับ
ท่านยังอยู่
เสะคิซุไซ

ต้อง
ขอโทษ
ด้วย

ไม่อาจ
ทำตาม
ความประสงค์
ของท่านได้

ตอนนี้
ท่านเก็บตัว
ตัดขาดจาก
โลกภายนอก
แล้ว...

.....

ค่อยโล่งอก
หน่อย

...
โธ่เอ๊ย
ยังแข็งแรงดีอยู่
นี่นา

ไม่ช้าก็ท่าน
ใครคนใดคนหนึ่ง
เท่านั้น
ว่าไงล่ะ?

หรือไมก็

สรรพสิ่ง
ทั้งมวล

ใด ๆ ในโลก
คือ
หนึ่งเดียว

เพราะเดิมที่
มันไม่มีสองมา
แต่ไหนแต่ไร
อยู่แล้ว

ที่หนึ่ง
แบบ
ไม่มีสอง
...

ไม่มีหรอก
เหตุผลก็คือ

ที่หนึ่ง
ในรูปที่
วิ...?

เพราะ
ใด ๆ ในโลก
ล้วนมี
เพียงหนึ่งเดียว
เท่านั้น

แกรก

แกรก

ถ้าสู้กัน
ข้าชนะแน่

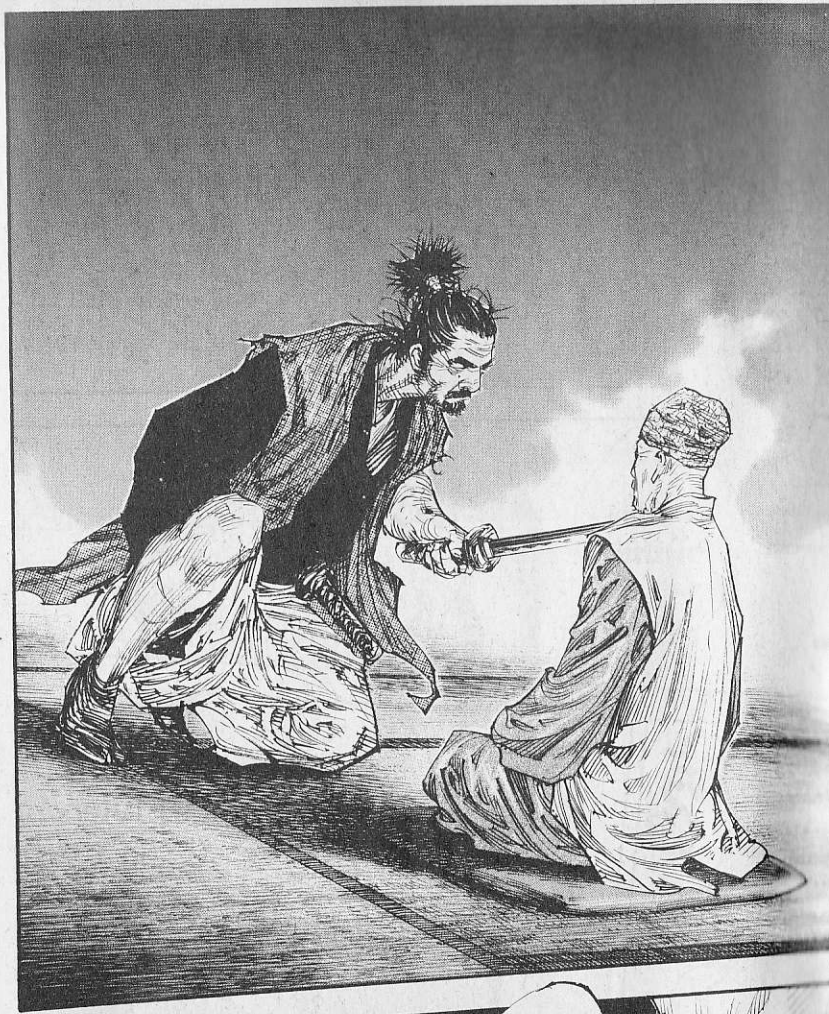

ท่านไม่มีทาง
ทำอะไรเข้าได้

นั่นสินะ
...

.....

ว่าไง
ล่ะ

ท่าน
ตายแน่

นั่นละ
“ที่หนึ่งในปรูพี”

ชนิด
หาตัวจับยาก

เข้าใจ
ที่ได้พบเขานะ

เอาละ
ก่อนตาย
ข้าจะเล่าให้ฟังนะ
ว่าข้าเป็นใคร

น่าเบื่อ
จริงๆ
เลย!

ข้าอยาก
นอนตาย
ตาหลับ

พูดอะไร
ที่ยังงั้นละ
นายท่าน

ข้ามารับ
แล้ว

โอสิอิ
ยังไม่เสร็จอีก
หรือ?

เป้าขลุ่ย
ให้ข้าฟัง
อีกสิ

เขาทำให้พวกข้า
ซึ่งอยู่หลังฉากกัน
อยากต่อสู้
จนตัวสั่นระริก

สมแล้วที่เป็น
ท่านอิทโตโซ

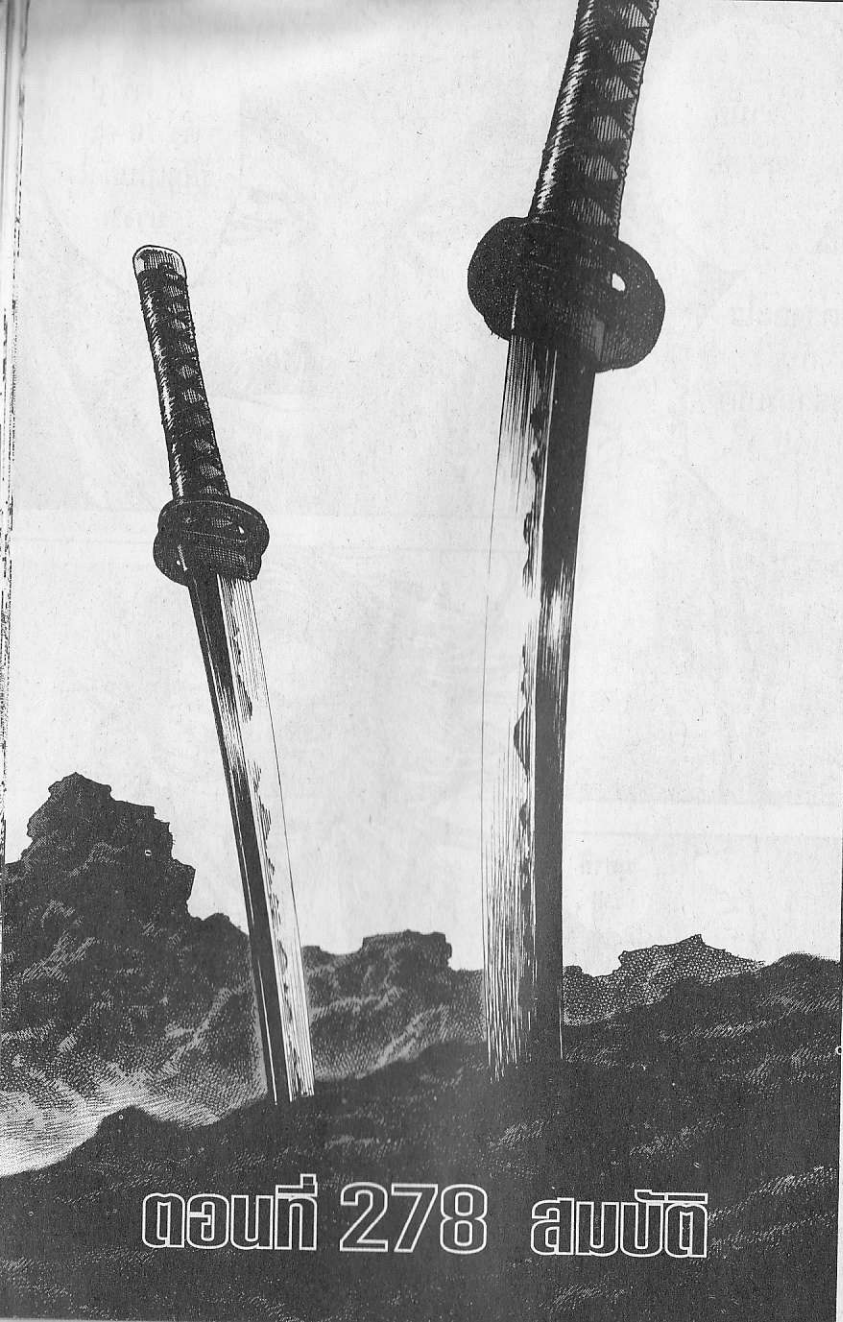
โซคตินะ
ที่ท่าน
ปลอดภัย

ไม่มีอะไร
หรอก

Vagabond

ตอนที่ 278 สมบัติ

คู่ต่อสู้อย่างนั้น
จริงๆ
ช่วยดึงจุดเด่นในตัว
ที่ข้ามองข้ามไป
ออกมา

อะไร
นะ?
เขาจะ
ทำอะไร
กัน?

ว่ามัย
มุขาคี?

ไม่ต่างอะไร
กับ
การล่าสมบัติ
เลย

เจ้า
ปีศาจ
ร้าย

สังหารไป
ตั้ง 70 คน
รู้สึกเป็นยังไง
บ้าง?

เป็นเวลา
5 ปีผ่านไป
อย่างเข้มข้น
ราวกับ 20 ปี

จนเป็นเจ้า
ในตอนนี้

5 ปี
ผ่านไป

มุขาคี
...!!

อิทโตไซ
...!!

พูดอะไร
นะ!

นั่นแล้ว
ไม่ใช่จริง

ลูกผู้ชาย
ต้องไม่หนี
อยู่แล้ว...!!

นี่มัน

คู่ต่อสู้เยี่ยงนั้น
พวกข้า
ตามหามา
ชั่วชีวิต

แม้ทุ่มเททั้งชีวิต
ก็ไม่รู้ว่า
จะเอาชนะได้
รีเปล่า

เจ้าคือ
สมบัติ
ในสายตา
ของข้า

เป็นลูกผู้ชาย
เกินร้อย

ลงมือ
เลยสิ

ไม่น่า
เจอของ
จะมีคน
แบบนี้
อยู่ด้วย

วู้

.....
!!

ว้าว
เทีอะ

ไอสีอุ

ไอสีอุ

นายท่าน
ขอรับ

ไอสีอุ

กลับมา
แล้ว
เหวอ

จากนี้ไป
เมื่อเข้า
ฤดูใบไม้ผลิ
ของทุกปี

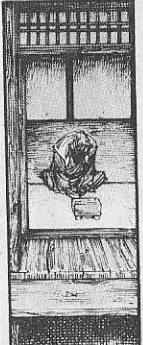
ดอกตูม
เริ่มโตแล้วละ
ดูสิ!

อ๊ะ
นี่กตวย
!

ใกล้เข้า
ฤดูใบไม้ผลิ
เข้าไปทุกที
แล้ว

นาย
ท่าน

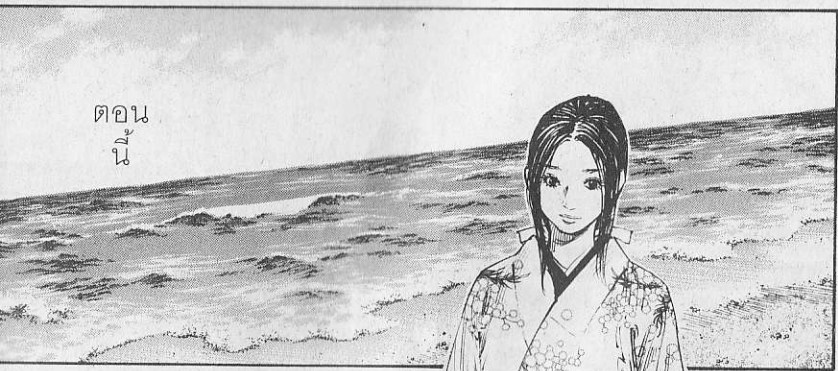

ช่างน่าชื่นชม
จริงๆ
เลยนะขอรับ
นายท่าน

ขนาดผู้ชาย
ดิบเถื่อน
อย่างซา...

ตอน
นี้

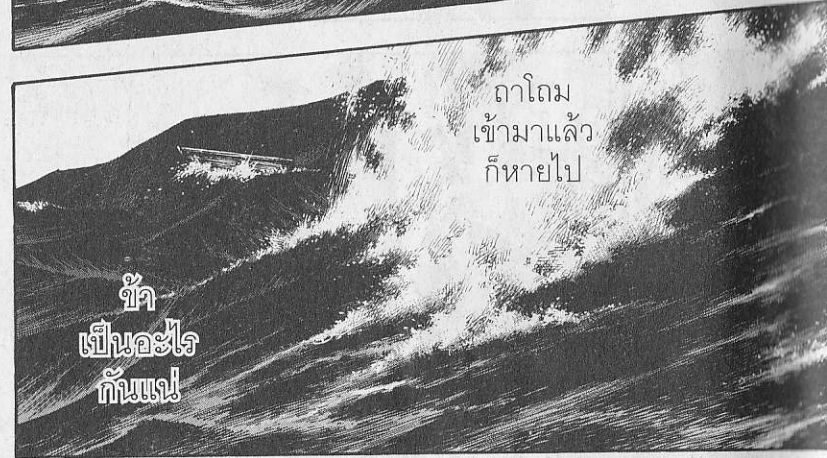

จง
สงบ
นิ่ง

ขอให้
ส่วนเล็ก
ของ
จิตใจ
เจ้า

ใจเต้น
โครมคราม
ดุจดั่งคลื่นที่
สาดซัด

ถ้าโถม
เข้ามาแล้ว
ก็หายไป

ข้า
เป็นอะไร
กันแน่

ข้าโตเป็น
ผู้ใหญ่แล้ว
นี่นา

ยุ่งจริง
้วย

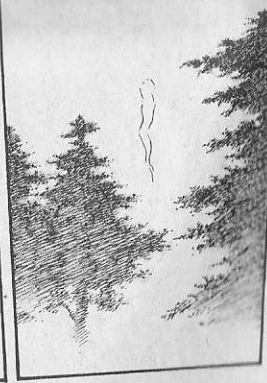
สวดอันวอน
พระเจ้า
อยู่เหรอ?

ได้โปรด
สงบนิ่ง
ด้วยเถิด

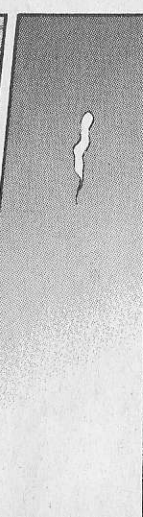

กระนั้นหากยังคิด
ข้างกรายเข้ามา
ในวงกลมนี้
ก็อย่าคิดว่า
ข้าจะยอมก้มหัว
ให้ใครพินง่าย ๆ

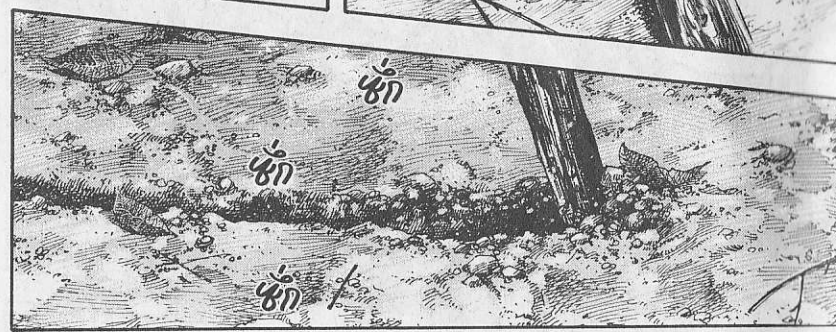
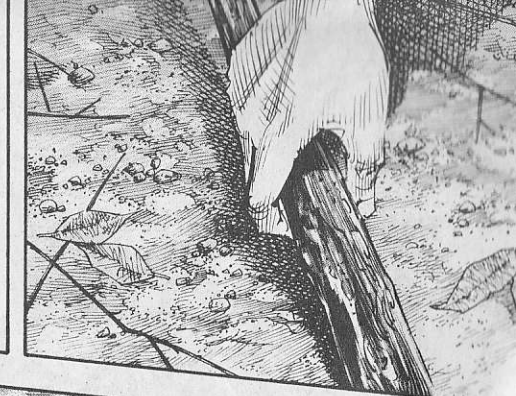

เจ้ากำลัง
เดินไปหา
แสงสว่าง
แน่หรือว่า

กลับ
ยิ่งดำดิ่ง
เข้าไปใน
ความมืด
...

ถ้า
รุกเข้ามา
ข้าก็พิน

ไม่คิดโล้ล่า
ศัตรู

จะต่อสู้
กับ
ตัวเอง

ข้าจะไม่ก้าว
ออกไปจาก
วงกลมนี้

จะ
ซัดดาบ
ก็ซัดลิ

แขน
เดียว
...?

.....

ลิ

ลิ

ลิ

ลิ

ซึกดาบ
ลิเฟีย

ไม่ซึกดาบ
รี?

ยืนหันข้าง
อย่างนี้แหลม
ยังไปเคย
เผยแขนขา
ให้ผู้ใดเห็น

ทำไม
?

หรือเพื่อ
สร้างภาพ
?

หรือเป็น
ความ
บังเอิญ

■ NED COMICS

VAGABOND

จากบทประพันธ์เดิมเรื่อง “มียาโมโตะ มุซาชิ” โดยเอจิ โยชิกิว่า

31 คนพเนจร

พิมพ์ครั้งที่ 1

26 ตุลาคม 2552

ผู้เขียน TAKEHIKO INOUE

เจ้าของ บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด

1854 ถนนบางนา-ตราด แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2338-3333

ผู้พิมพ์ บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด

1854 ถนนบางนา-ตราด แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2338-3333

"Vagabond"

© 1998-2009 I.T. Planning, Inc.

ISBN 978-616-516-052-0

ผู้แปล ฤทัยวรรณ เกษสกุล

ต้องการสั่งซื้อหนังสือการ์ตูน

สั่งซื้อได้ที่ ฝ่ายสาขา

โทรศัพท์ 0-2338-3726-30

โทรสาร 0-2338-3986

ฝ่ายผลิตภัณฑ์ และจัดจำหน่าย

โทรศัพท์ 0-2338-3726-30

